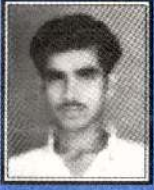

கவிதாலயம்

(கவிதைத் தொகுப்பு)

தொகுப்பு

கலாவிநேரதன்

கலாபூஷனம்

த. சித்திஅமரசிங்கம்

கவிதாலயம்

- கவிதைத் தொகுப்பு -

புத்தாயிரமாம் ஆண்டின் முதலாவது நூல்
01-01-2000 அன்று அதிகாலை 1-30 மணிக்கு
புனித மரியாள் தேவாலயத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

தொகுப்பு

கலாவிநோதன் கலாபூஷணம்

- த. சித்தி அமரசிங்கம் -

தெரிவந்தை
சோலை

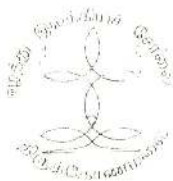
வெளியீடு

~ ஈழத்து இலக்கீச் சோலை ~

21, ஓளவையார் வீதி, திருக்கோணமலை.

மார்ச்சு - 1999

வெளியீடு:	11
நூல் பெயர்:	கவிதாலயம் (கவிதைத் தொகுப்பு)
தொகுப்பாசிரியர்:	கலாவிநோதன் - கலாபுஷ்பம் த. சீத்தி அமரசிங்கம்
முதற் பதிப்பு:	மார்ச்சு - 1999
பக்கம்:	111 + xviii
பிரதிகள்:	1000
வெளியிடுவோர்:	ஈழத்து இலக்கியச் சோலை 21, ஒளவையார் வீதி, திருக்கோணமலை.
அச்சகம்:	ஸ்ரீ கணேச அச்சகம் 285, புதிய சோனகத் தெரு, திருக்கோணமலை. தொலைபேசி 026-226117
அட்டை அமைப்பு:	அமர்
விலை:	ரூபா 75.

உள்ளே.....

01.சமர்ப்பணம்

02.அணிந்துரை

திரு. சி. தண்டாயுதபாணி
அதிபர், ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா
இந்துக் கல்லூரி

03.வெளியீட்டாளர் உரை:

கலாலினோதன் - கலாபூஷணம்
த. சித்தி அமரசிங்கம்

04.கவிதைகள்

கவிதை	கவிஞர்	பக்கம்
வேதனை தீர்...	பெ.யொ.சிவசேகரம்	01
பெருங்குத்து	பூம்பொற்கொடி இளங்கோ	03
பதுக்காதீர்-வதைக்காதீர்	தா. சி. வில்வராசா	05
கேளாய் சேவலே	புலவர் சத்தியமூர்த்தி	07
பழைய பூமியின்...	ஈழவாணன்	08
தாய்மொழிக் கல்வி	எஸ்.ஜோஸப்	10
அடிமையின் கனவு	சி.சிவசேகரம்	12
மறந்தாயோ? மாமலையே	பண்டிதர் இ.வடிவேல்	15
ஆண்களுக்கு!	அஷ்ரபா நூர்டின	17
செந்தமிழர் நிலையெண்ணி	கவிஞர் புரட்சிபாலன்	19
எங்கே போகிறோம்	திருமலைக் கலைமாறன்	21
இலிங்கச் சரிதச் சுருக்கம்	அகதிக் கவிராயர்	23
அந்த நாள் என்று வரும்?	கவிஞர் சிகண்டிதாசன்	25
கன்!	ஏ.எம்.எம்.அலி	28
எதை நான் பாட?	கெ. தர்மகுலராசா	30
புது வாழ்	க.கோணேஸ்வரன்	32
மனிதா நீ யார்?	திருமலைக் சி.காண்டிபன்	34
இனியொரு விதி செய்வோம்	அமீர்மன் கே.எம்.முகமட்	36
சாவையும் வென்றிடுவோம்	திருமதி நாகராணி சீதரன்	38
மனாரில்லை	வி.எம்.நஜிமுதீன்	40
சத்தியமாய் நானொரு.....	வீணைவேந்தன்	42

IV

இயற்கை எழில்.....	க.வேலாயுதம்	44
இனியேனும் எழுது மடல்	ஆலையூரான்	46
விடிவு வரும் நாள்....	புரட்சி வண்ணன்	48
காலைக் காட்சி	எம்.வை.ராஜகபூர்	50
வரட்சி	T.C. சற்குணராஜா	51
காண்பாரோ	கேணிப்பித்தன்	52
முற்றத்து மல்லிகை	தா.பி. சுப்பிரமணியம்	54
* உயிர் கலக்க.....	ஆ.அசனார்	57
விரைகிறது மக்கள்....	திருமதி சாரதா சற்குணராசா	58
காத்திருப்பு	ஜே. மதிவதனி	59
புதுமை வேண்டும்	புலவர் வை.சோமஸ்கந்தக்குருக்கள்	60
நெருப்பு வானத்தில்	கிண்ணியா ஏ.நஸ்புள்ளா	61
தொடரும் சிறை	செ.மோகனசுந்தரம்	63
நோய்கள் தீரும்	ஜே.எஸ்.முகமது	66
உம் பெயர்.....	சுபாதுமை	68
அதிசயம்	கலாஜோதி அ.மு.அப்துல்கஹ்ஹார்	70
உரிமை வேண்டும்	அ.கௌரிதாசன்	72
மமதை வாழ்வு	கிண்ணியா ஹசன்ஜி	74
கணனி	க.பாலதேவி	77
மரண முகம் காட்டும்.....	வி.மைக்கல் கொலின்	78
அவர்கள்	மூதூர் முனா அனஸ்	80
எது நலம்	ஈச்சையூர்த் தவா	82
பாவப்பட்ட ஜென்மம்	கா.முகுந்தன்	85
மௌனமொழி	முஸ்தபா எம்.முஹைஸ்	87
நிச்சயிக்கப்பட்ட.....	ஷெல்லிதாசன்	88
புது உலகம்	ரம்மிபதர்ஷசன்	90
தலைபெழுத்து	பொ.தங்கவேலாயுதம்	93
நீ....	கி.முரளிதரன்	95
அந்தி செத்த வேளை...	செல்வராணி	97

05.கலாநிதி புலவர் சத்தியமூர்த்தி

- “விணைவேந்தன்” - 99

V

சுமர்ப்பனம்

தும்பலகாமம் துந்த
துவப் புதல்வன்
கலாநிதி

புலவர் சீறிகாந்தன் சத்தியமூர்த்தி

(P.O.L. B. O. L. M.A. Ph.D.)

07 - 02 - 1940

05 - 01 - 1992

ஆக்கங்கள் அனைத்திற்கும்
அவற்றின் படைப்பாளிகளே
பொறுப்பு

அணிந்துரை

ஈழத்து இலக்கியச் சோலையின் பதினோராவது வெளியீடாக “**கவிதாலயம்**” என்ற இக்கவிதைத் தொகுப்பு நூல் மலர்ந்துள்ளது. திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள பல்வேறு கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்பாக இந்நூலை கலாவிநோதன் த. சித்திஅமரசிங்கம் அவர்கள் ஆக்கி அளித்திருக்கின்றார்.

இலக்கியப் படைப்புக்களில் தொகுப்பு முயற்சியென்பது ஒரு இலகுவான காரியமென எண்ணிவிட முடியாது. அதிலும் ஒரு தனி எழுத்தாளனின் படைப்புக்களை தொகுத்தல் என்பதை விட, பல்வேறுபட்ட எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களைத் தொகுத்தல் என்பது சிரமமான பணியே. திருக்கோணமலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களின் பல்வகைப்பட்ட இலக்கியப் படைப்புக்களை நூலுருவில் 'வேளிக்கோணமும் முயற்சிகளையே தனது வாழ்க்கைப் பணியாக விரித்துக் கொண்டுள்ள சித்தி அமரசிங்கம் அவர்கள் இவ்வாறான ஒரு சிரமமான ஆனால் காத்திரமான ஒரு தொகுப்புப் பணியை ஆற்றியிருப்பது குறித்து நாம் பெருமை கொள்கின்றோம்.

இக்கவிதை நூலிலே ஐம்பது கவிஞர்களின் கவிதைகளைச் சுவைக்க முடிகின்றது. இவர்கள் எல்லோருமே சம காலத்தவர்கள் என்று கூற முடியாது. இவர்களில் ஒரு சிலர் இன்று மறைந்த கவிஞர்களாகி விட்டார்கள். இவர்கள் தமது படைப்புக்களின் தரத்தால் வேறுபட்டவர்கள். சிலர் நாடறிந்த பண்பட்ட கவிஞர்களாகவும், சிலர் வளர்ந்து வரும் கவிஞர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். தமது சிந்தனைகளிலும், நோக்குகளிலும் கூட இவர்கள் வேறுபட்டவர்கள். வயதால் சிலர் முத்தவர்களாகவும் சிலர் இளையவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இவ்வாறு பல்வகைப்பட்ட கவிஞர்களின் படைப்புக்களின் ஒரு குவியலையே இந்நூலில் காண்கின்றோம்.

VIII

ஒவ்வொரு கவிஞனும் பாடுகின்ற கவிதைப் பொருள் வேறுதான். ஆனாலும் அநேகமான கவிதைகளில் இன்றைய எம் மக்களின் அவல வாழ்வு ஒரு பொதுவான விடயமாக சித்தரிக்கப்படுவதைக் காணமுடிகின்றது. போரினால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற துன்ப துயரங்கள், சுதந்திரமற்ற வாழ்க்கை, உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட, இழிந்த நிலை, அஞ்சி வாழ வேண்டிய துரப்பாக்கியம் அரசியல் வியாபாரிகளின் வேடம் முதலான விடயங்களை அநேகமான கவிஞர்கள் வெவ்வேறுபட்ட பாங்கில் பாடியிருப்பதைக் காணலாம். இலக்கியங்களைக் காலத்தின் கண்ணாடி என்பார்கள். சமகாலப் பிரச்சனைகளின் தாக்கங்கள் கவிதைகளாக வெளிப்பட்டிருப்பதை உணர முடிகின்றது.

“தெருவழி நடைபாதை தடைகளாய் மாறி
தினம் பல சீரமங்கள் வதைத்திட்ட போதும்
ஒருவழி தெரியாமல் ஊரைவிட்டு ஓடும்
எங்கள் நிலை எந்நாளில் மாறிகுமங்கே?”

என்று ஒரு கவிஞர் கேட்கின்றார். இன்னொரு கவிஞர்,

“ எல்லாமே சந்தேகங்கள் - நாம்
இருப்பதின்கு சோதனையில்
சொல்வதாயின் இம்மண்ணில்
சின்னச் சுதந்திரமும் அற்ற நிலை”

என்று மக்களின் உரிமையற்ற நிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

எமது மண்ணில் இன்றைய காட்சியை இன்னொரு கவிஞர் பின்வருமாறு காட்டுகின்றார்.

“ அதிரும் ஷெல் அடிகள்
அசையும் படை அணிகள்
உதிரும் குருதி வெள்ளம்
ஊற்று மண்ணில் ஓகுது பார்
கால் பதிக்கும் இடமெல்லாம்
கண்ணிவெடி கால் பறிக்கும்
மேலுயரத் தலை நிமிர்ந்தால்
வெடி பாய்ந்து உயிர் பறிக்கும்”

IX

இவ்வாறாக போரின் அவலமான விளைவுகளை சித்தரித்துக் காட்டுகின்ற கவிஞர்கள் மத்தியில் ஒரு கவிஞன் விடிவு வரும் நாள் எப்போ என்று ஏங்குவதையும் பின்வரும் கவிதை மூலம் காணமுடிகின்றது.

“ வெண்புறாவை எதிர்பார்த்து
வெந்து போனது தமிழினம்
மண் எங்கும் பூ மணக்கும்
நாள் வருமா? எப்போது ?
புண்ணான நெஞ்சங்களில்
புதுப்புனல் பாய்வதெப்போ
வின் வாழும் தமிழ் நெஞ்சில்
விடிவு வரும் நாள் எப்போ ? ”

சமூக அமைப்பு முறையில் காணப்படுகின்ற பல்வேறு அநீதிகளைச் சாடுவதும், பிரச்சனைகளை வெளிக்கொணருவதும் கூட பண்பாட்ட கவிஞர்களின் இயல்புதான். அந்த வகையிலும் பல்வேறு கவிதைகளை இந்நூலிலே காணமுடிகின்றது.

“ ஏழைகளின் உதவிமினைத் தட்டிச் சுத்தி
எகுப்பான உகுப்புடனே தெருவில் போகும்
கோழைகளே நிறுத்துங்கள் புயலால் வாரும்
ஏழைகளின் நிவாரணத்தைப் பதுக்காதீர்கள் ”

என்ற சமூகவிரோதிகளை எச்சரிக்கின்ற ஒரு கவிஞனை இந்நூலிலே காண்கின்றோம்.

“ நல்லவர் ஒதுங்கி நமக்கேன் வம்பென
நலிந்து போதல் வளர்கிறது !
வல்லவன் வாரிச் சுருட்டிச் சேர்ப்பது
வாழ்க்கை முறை யென்றாகிறது ! ”

என்று குமுறுகின்ற ஒரு கவிஞனின் உள்ளத்தையும் இங்கு சந்திக்கின்றோம்.

“ சாதிப் பேய்க்கு சமாதிகள் கட்டி
வீதிகள் தோறும் விழாக்கள் எடுப்போம்”

எனச் சபதமிடும் ஒரு கவிஞனையும் காண்கின்றோம்.

இத்தொகுப்பிலே மேலும் விஞ்ஞானத்தின் உயர்வு பற்றியும், கல்வி பற்றியும், காதல் பற்றியும், உள் மனத்தின் உணர்வுகள் பற்றியும், அன்றாட வாழ்க்கைச் சமைகள் பற்றியும், பெண் உரிமை பற்றியும் இன்னும் பல்வேறு விடயங்கள் பற்றியும் கூறுகின்ற கவிதைகளைச் சுவைக்க முடிகின்றது.

ஐம்பது கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் ஒரு சேர ஒரு தொகுப்பு நூலிலே நாம் தொடர்ச்சியாக வாசித்துச் செல்கையில் பல்வகைப்பட்ட சுவைதனை அனுபவிக்க முடிகின்றது.

வெவ்வேறுபட்ட விடயங்களின் ஒரு கலவையாகக் காட்சி தருகின்ற இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ள எல்லாக் கவிதைகளும் ஒரே தரத்திலானவை என்று கூறவியலாது. எனினும் அவரவர் எடுத்துக் கொண்ட பொருளைத் தத்தம் பாணியிலே வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். பலர் மரபுக் கவிதைகளாக எழுதியுள்ளனர். சிலர் புதுக்கவிதை வடிவத்திலே சமைத்துள்ளனர்.

இந்நூலிலே கவிதைத் தலைப்புகளுடன் கவிஞர்களின் புகைப்படங்களையும் பிரசுரித்திருப்பது ஒரு சிறப்பான அம்சமாகும். அத்துடன் நூலின் அட்டைகளிலும் ஐம்பது கவிஞர்களின் புகைப்படங்களையும் வெளியிட்டிருப்பதும் புதுமையானதும் கவர்ச்சியானதுமான ஒரு விடயமாகும். இதன் மூலம் முகம் தெரியாக் கவிஞர்களைக்கூட தரிசிக்கக் கூடியதாகி விட்டது. இது ஒரு கவிதை நூலாயினுங்கூட கவிஞர்கள் பற்றிய ஒரு ஆவண நூலாகவும் கொள்ளத்தக்கது. திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின் இக்கவிஞர்களை வாசகர் உலகிற்கு காட்டுகின்ற தொகுப்பாசிரியரின் ஒரு முயற்சியாகவும் இதனைக் கொள்ளலாம்..

XI

எவ்வகையில் நோக்கினும் இத்தொகுப்பு முயற்சி மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும். திரு. சித்தி அமரசிங்கம் அவர்களின் நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகள் இம்மாவட்டத்தின் இலக்கியப் படைப்புக்களையும், படைப்பாளிகளையும் வெளிக்கொணருவதற்கான அரிய முயற்சிகளாகும் என்பதை மறுக்க முடியாது. அவரது அரிய வெளியீட்டு முயற்சிகளில் இக்கவிதைத் தொகுப்பு நூல் இன்னு மொரு மைல்கல்லாகும்.

அவரது முயற்சிகள் தொடர எமது வாழ்த்துக்கள்.

சி. தண்டாயுதபாணி

அதிபர்,

தி / இ. கி. ச. ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி
06 - 12 - 1999 திருக்கோணமலை.

**திருக்கோணமலை மாவட்ட இலக்கிய
வரலாற்றில்
சிற்நேடுகளின் பங்களிப்பு**

(ஆய்வு நூல்)

ஆய்வு

கலாவினோதன் - கலாபூஷணம்

த. சித்தி அமரசிங்கம்

மேற்படி ஆய்வு நூலில் தங்கள் சிற்நேடுகள்

பற்றியதகவல்களைப் பதிவு செய்ய

விரும்புவோர் தகவல் தர

வேண்டிய முகவரி

ஈழத்து இலக்கியச் சோலை,

21. ஸ்ளையார் வீடு,

திருக்கோணமலை.

வெளியீட்டாளர் உரை

“கவிதாலயம்”

ஈழத்து இலக்கியச் சோலையின் பதினோராவது வெளியீடு

இதுதான் திருக்கோணமலையின் இலக்கிய வானில் முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பு அல்ல. இதற்கு முன் பல கவிதைத் தொகுப்புகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இப்பணியில், இங்கு வெளிவந்த சிற்றேடுகள்கூட தங்களின் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதே. போற்றத்தக்கதே.

தட்டச்சில் வெளிவந்த “சங்கப்பலகை”, “செம்பருத்தி” போன்ற சிற்றேடுகளும் தங்கள் இதழ்களில் ஒன்றை தனித்துக் கவிதைக்காகவே ஒதுக்கி வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவை தவிர இலக்கிய வட்டங்களான, தாகம் கலை இலக்கிய வட்டம், திருக்கோணமலை கலை இலக்கிய வட்டம், மற்றும் திருக்கோணமலை இந்து இளைஞர் மன்றம் போன்றவையும் கவிதைத் தொகுப்புக்களை வெளியிட்டுள்ளன. திருக்கோணமலைக் கவிஞர்கள் ஒன்றியத்தின் முதலாவது வெளியீடாக 25 கவிஞர்களைக் கொண்ட ‘மலைத்தேன்’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

அத்தோடு தனிநபர்களும் தங்களின் கவிதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளமை நினைவு கூரத்தக்கதே.

இவைபற்றி விபரமாகக் கூறப்புகின். இது ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரையாகிவிடும். அது என்னோக்கமன்று. ஆனால் இவைகளை அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நம் இளம் சிறார்களும் இது பற்றி மேல் எழுந்தவாரியாகவாவது அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும். - ஒரு இலக்கிய தேடலுக்கு ஒரு உந்து சக்தியாகவும் இருக்கட்டும் என்பதற்காகவே குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

XIII

திருக்கோணமலை கவிதை இலக்கிய வளர்ச்சியில் நம் முன்னோடிகள் சென்ற வழியில், வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் கவிதைத் தொகுப்பில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

இக்கவிதைத் தொகுப்பு திருக்கோணமலை மாவட்ட கவிஞர்கள் ஐம்பது பேரின் கவிதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பாகும். அப்படி என்றால் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் ஐம்பது கவிஞர்கள் மட்டும் தான் இருக்கின்றார்கள் என்று அர்த்தப்படக்கூடாது. என் கைகளுக்கு எட்டியவர்களுள் ஐம்பது பேரை மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. இற்றைக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் இப்படி ஒரு கவிதைத் தொகுப்பை வெளிக் கொண்டுவர ஆசைப்பட்டு இதே கவிஞர்களிடம் என் விருப்பைக் கூறி கவிதை தரும்படி கேட்டிருந்தேன். யாரும் அதை ஏற்றுக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. கிடைத்தது. பூஜியமே. எனவே அந்த ஆசையைக் கைவிட்டேன். அதன் பின் பல நூல்கள் வெளிவந்தன.

1999 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் முதலாம் திகதி கணேச அச்சகத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். கணேச அச்சகத்தின் உரிமையாளர் திரு. சுந்தரலிங்கதேசிகர் என்னைக் கண்டதும் ஓடோடி வந்து, “அண்ணா இந்த வருடம் நாங்கள் ஒரு கவிதைத் தொகுப்பொன்றை வெளியிட வேண்டும் - குறுகிய கால அவகாசத்திற்குள் குறைந்த விலையில் நாம் கொடுக்க வேண்டும்.” என்றார்.

பொங்கல் பிரசாதத்தை விட நன்றாக இனித்தது இச்செய்தி. புதுவருடத்தின் முதன் நாள் இந்த வார்த்தை தேனிலும் இனித்தது. என் உள்ளத்திற்கும் உடலுக்கும் பேருவகையைக் கொடுத்தது. உற்சாகத்தைக் கொடுத்தது. ஒரு சில நிமிடங்களே அந்த உணர்வில் இருந்தேன். மறுகணம் என் உடல் உள்ளம் அனைத்தும் சோர்ந்து விட்டது.

என் உள்ள உணர்வுகளை முகமாற்றத்தினுடாக அறிந்து கொண்ட தேசிகர், “அண்ண நீங்க என்ன யோசிக் கிறீங்க என்று எனக்கு நல்லா விளங்கும். கூலி இல்லாமல் தூக்கிச் சுமப்பதையும் நான் அறிவேன். நீங்கள் ஒன்றுக்கும் யோசிக்க வேண்டாம். நீங்கள் தான் இதன் தொகுப்பாசிரியராக இருந்து, இதைச் செய்யவேணும். உங்கள் முயற்சிக்கு நான் ஏதாவது ஒரு வகையில் என் பங்களிப்பைச் செய்ய வேணும் என்று கொஞ்ச நாட்களாக யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். இது தான் சந்தர்ப்பம். நீங்கள் முதலைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டாம். என் கணக்கில் இதை அடித்துத் தருகின்றேன். நீங்கள் வெளியீடு எல்லாம் செய்த பின், விற்றுக் கொஞ்சக் கொஞ்சக் காசாகத் தந்தால் போதும் என்று கூறியது. மட்டு மன்றி, தான் விரும்பிய கவிஞர்களின் பெயர்ப் பட்டியலையும் தந்தார். மூன்று மாதத்திற்குள் இது வெளிவர வேண்டும் என்று காலக்கெடுவும் தந்தார்.

தரையில் துடித்துக் கொண்டிருந்த மீனை நீரில் விட் டால் எவ்விதம் நீந்திப் போகுமோ அது போன்று செயல்பட்டேன்.

ஐந்து நாட்களுக்குள் எனக்கு தெரிந்த அனைத்துக் கவிஞர்களுக்கும் அறிவித்தேன். அத்தோடு, தம்பலகாமம் , கிண்ணியா, மூதூர், கந்தளாய், நிலாவெளி, சாம்பல்தீவு போன்ற எங்கள் கிராமத்தில் உள்ள கவிஞர்களுக்கும் அறியத் தந்தேன். பத்து நாட்களுக்குள் கவிதை கிடைக்க வேண்டும் என்று. காலக் கெடுவும் கொடுத்திருந்தேன்.

மறு நாளே சில கவிதைகள் கிடைத்தன. பல, பத்து நாட்களுக்குள் கிடைத்தன. சிலரைக் காலைப் பிடித்து எடுத்தேன். சிலரைக் கலைத்தும் களைத்தேன். சிலர் தங்களை விடும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஒரு சிலர் பஸ் போய் நெடுநேரத்திற்குப்பின் வந்து தன்னை ஏற்றிச் செல்லவில்லையே என்று குறைபட்டுக் கொண்டார்கள்.

எப்படியோ ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள்

வேண்டிய அளவிற்கு நாலாபக்கம் இருந்து கவிதைகள் வந்து சேர்ந்தன. பொறுக்கி எடுத்துத் தொகுத்தோம்.

இத் தொகுதியில் ஒரு விஷேடம் என்னவெனில் மறைந்த நம் இரு பெரும் கவிஞர்களையையும் மறந்த ஒரு சில கவிஞர்களையும் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வர முடிந்ததே.

பெ. பொ. சி., திருக்கோணமலைக் கவிராசர், வில்வராசா, தரும சிவராமு, புலவர் சத்தியமூர்த்தி, ஈழவாணன், யோசப் போன்றோர் தம்காலத்தில் கவிதைத் துறைக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு அளப்பரியது.

1954^{ஆம்} யாழ் “கையெழுத்துப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து நாடாத்திய போது, அப்பத்திரிகையின் வளர்ச்சியில் மிக்க அக்கறை கொண்டு, அதை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு நாம் போய் அனுசூகிக் கேட்கும் போதெல்லாம் முகம் சிறிதும் சுழிக்கமால் இன் முகத்தோடு எமக்கு இயைவான கவிதைகளை பத்திரிகையின் தரம் உறிந்து யாத்துத் தந்து ஊக்குவித்த பெருந்தகை பெ.பொ.சி. அவர், இல்லாமல் கவியரங்கு இல்லை அன்று!.. அவரை நாம் எப்படி மறப்பது! எமது எட்டாவது வெளியீட்டின் மூலம் அவரை நினைவு கூர்ந்திருந்தோம்.

திருக்கோணமலை கவிராயன் - தாசி வில்வராசா - ஒரு தான்தோன்றிக் கவிராசன். அவரின் ஒவ்வொரு அங்கமும் கவிபாடும். குப்பைக்கும் பாடுவார். கோபுரத்திற்கும் பாடுவார். பட்டிதொட்டியிலும் பாடுவார். பஞ்சனை மெத்தையிலும் பாடுவார். அரசியலுக்கும் பாடுவார். ஆண்டவனுக்கும் பாடுவார். ஒப்புவமை இல்லாத பெரும் கவிஞன். தன் ஆற்றல்கள் அனைத்தையும் அநியாயமாக்கி..... இருந்தும் நாம் அவரை மறக்கவோ மறைக்கவோக்க முடியாது.

XVI

ஈழவாணன் - சிறந்த கவிஞர். அக்னியின் ஆசான் பல பத்திரிகையில் கவி வடித்தோன். ஆற்றல் மிக்கோன்.

எஸ். யோசப் ஆசிரியர் - பண்புள்ள கவிஞன் சலன மற்று ஓடும் சிறு ஆறு போன்று அமைதியாக இருந்து மரபுக் கவிதை புனைவோன். பல மேடையில் கவிதை பாடிக் களைத்தோன்.

இந்தியாவின் இலக்கிய வானிலே இனி இல்லை என்ற உயரத்தை எட்டியவர்கள் நம் கவிஞர்களான - புலவர் சத்தியமூர்த்தியும் பிரமிளும். இவர்களது. இளமைக் காலத்து எண்ணக் கோலங்களை கவிதை வடிவில் தாங்கி மகிழ்ந்தவள் “யாழ்”.

இன்று பலதுறையில் தனக்கு நிகராகவும் ஒப்பாரின்றியம் தன் ஆற்றலைத் தனது தளராத முயற்சியினால் வளர்த்தெடுத்த போற்றத்தகு இலக்கிய படைப்பாளன் பிரமிள் என்று அழைக்கப்படும் தரும. சிவராமு தன் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள பலவகைப் புனைபெயர்களில் பல தரப்பட்ட கவிதைகளை யாத்து வெளிக் கொணர வாய்ப்பாக அமைந்தது. “யாழ்” கையெழுத்துப் பத்திரிகை.

இவர்களை நாம் எப்படி மறப்பது! அவர்களை நாம் அஞ்சலித்தே எமது தொகுப்பை தொடர்ந்தோம்.

“யாழ்” யையெழுத்துப் பத்திரிகைக் காலத்தை நினைத்துப் பார்க்கும் போது உள்ளம் சிலிர்க்கின்றது. உவகை பொங்குகின்றது. அன்றைய இளைஞர்களின் இலக்கிய ரசனையை ஒரு கணம் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

அன்றைய காலகட்டத்தில் கையெழுத்துப் பத்திரிகைகள் தனித்துவமான இளைஞர்களின் சிந்தனையில் இருந்து உதயமாகியனவே.

மணிக் கொடிகாலம், மறுமலர்ச்சிக் காலம் என்பதுபோல யாழ்ப்ப பத்திரிகைக் காலமும் இருந்தது என்றால் மிகையாகாது. 54இல் இருந்து 60ஆவது ஆண்டு வரை இது வெளிவந்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில் எத்தனையோ கையெழுத்துப் பிரதிகள் தோன்றின.

தி/வள்ளுவர் கழகத்தின் கம்லை, அறிவுச்சுடர், வளர் மதி, தாமரை, இளங்கோ, இளங்கதிர் இப்படிப்பல. இவற்றுள் “யாழ்” கையெழுத்துப் பத்திரிகையில் இருந்து முகிழ்ந்து வெளிவந்தவர்களே நான் குறிப்பிட்ட இருவரும் ஆவார். அவர் மட்டுமன்றி இன்று பிரபல்யமாகப் பேசப்படுகின்ற சி.சிவசேகரன் என்ற கவிஞன்கூட தன் ஆரம்ப எழுத்துக்களுக்கு யாழையே களமாக்கினான். இவனுடைய மொழியாற்றலுக்கு அன்றே கட்டியம் கூறி இருந்தார் தன் “அடிமையின் கனவு” என்ற மொழி மாற்றக் கவிதை மூலம். இன்று ஊடகத் துறையில் பிரபல்யம் பெற்று இலங்கை ஊடகவிய லாளர் சங்கத்தின் தலைவராக இருக்கும் சி.குருநாதனின் எழுத்துக்களம் ‘யாழ்’ ஆகும்.

இவர்கள் மட்டுமன்றி ஏனைய கையெழுத்துப் பத்திரிகைகளினதும் ஆசிரியர்களும் யாழில் தங்களை இணைத்துக் கொண்டார்கள். அவர்களுள் இன்றும் நம்மோடு தொடர்ந்தும் இலக்கிய உலகில் பங்களிப்பைச் செய்து கொண்டிருப்பவர், “அறிவுச்சுடர்” ஆசிரியர் தாபி எஸ். ரமணி என்று அழைக்கப்பட்ட தாபி. சுப்பிரமணியம் ஆவார்.

இவர்கள் அனைவருமே இளவயதில் இருந்தே ஆற்றல் உடையவர்களாக இருந்தார்கள்.

இவர்களோடு இன்று வாழும் பலதரப்பட்ட கவிஞர்களையும் இணைத்து வெளிவருகிறது, இக் கவிதாலயம்.

இந்த வகையில் இந்நூலை ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுத்ததோடு எந்தவித முற்பணத்தையையும் எதிர்பாராமல் நூலாக உருவாக்கித் தந்த அச்சக உரிமையாளர் திரு.திருமதி சுந்தரலிங்கதேசிகர் அவர்களுக்கும், அயராது உழைத்த அவர் தம் ஊழியர்களுக்கும்,

XVIII

பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் சரவை பார்த்து உதவிய கவிஞர் தாமரைத்தீவான் அவர்களுக்கும்.

அணிந்துரை தந்து உதவிய ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரி அதிபர். திரு.சி.தண்டாயுதபாணி அவர்கட்கும்

முன் அட்டையை அழகிய முறையில் அச்சடித்துத் தந்த அச்சகத்தாருக்கும் நன்றி கூறும் அதே வேளை எனது ஆக்கங்கள் அனைத்தையும் இன்முகம் கொண்டு அகமகிழ்ந்து ஏற்று, திருக்கோணமலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் சோர்வடை யாமால் செயல்பட ஊக்குவிக்கும் என் அன்பிற்கும் பெருமதிப்பிற்கும் உரிய வாசக நெஞ்சங்களுக்கும் என் இதயம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன். நன்றி!

வணக்கம்.

கலாவிநோதன் கலாபூஷணம்
த. சித்திஅமரசிங்கம்

21, ஓளாவையார் வீதி,

திருக்கோணமலை.

01 - 12- 1999

வேதனை தீர...?

- பெ.பொ.சிவசேகரம் -

கோணமலை வேதனைகள் தீர - நாங்கள்
கூறுமொரு சாதனைகள் கேளும்
மாணவர்கள் ஓதுமொரு நீதி - இந்த
மானிலத்தை வாழவைக்குஞ் சேதி

பாடசாலை போகுமுன்பு நாங்கள் - தலை
பாங்குடனே சீவுமொரு சீப்பு
தேடியிதைச் செய்பவர்கள் உண்டேல் - பிற
தேசமிதை இங்கனுப்பு மாமோ?

ஆசைதரப் புகுமொரு பவுடர் - இந்நாள்
ஆடவரும் பூசியிதை மகிழ்வர்
காககளைச் குறையடி பவுடர் - இதைக்
கண்டிருந்துஞ் செய்யறியாக் குருடர்

பல்விளக்க எத்தனையோ பொடிகள் - பிறர்
பாடுபட்டுச் செய்தனுப்பக் கண்டும்
பல்லிளித்துக் காலமதைப் போக்கும் - இந்தப்
பாதகத்தைப் போக்கவழி காணும்

நம்பரொரு நோட்டரத்தாள் போல - தினம்
நாவிதர்க்கு வேலைதரா வண்ணம்
கம்பியெனப் பிட்டுவரும் மயிரை-வழி
கத்திபிளேட் செய்யத்தெரி யாதே?

பிட்டவிக்கக் கற்றதினிப் போதும் - கடலை
 போண்டா வடை செய்ததினிப் போதும்
 சட்டெனவே சென்றுபுதுத் தொழிலில் - உன்
 சாதனைகள் எத்திசையும் நாட்டு.

[“கழகப்புலவர் பெ.பொ.சி.கவிதைகள்” தொகுப்பில் இடம்பெறாத
 கவிதை (யாழ்-மாசி-1955)]

பெருங் கூத்து...

- பூம்பொற்கொடி இளங்கோ -

வானப் பேரண்டப்
பெருவெளியி லேகிரகக்
கூட்டங்க ளெல்லாம்
குமைந்தெழுந்து சேர்ந்து
பிரளயமாய், -
ஊழியாய்க் காலத்தின்
எல்லையாய்,
மோனத்தே, முடிவற்ற
ஒற்றைச் சரடாய்
உருமாறிப் புகுந்தபின்,
எல்லையற்ற சூனியத்தில்,
ஒன்றுமற்ற வெறும்பாழ்
வெளியில்,
சூனப்பிறையோன்
உதரத் தேமறைந்த
உயிர்க்குலத்தின்
உருண்டுருண்டு வான வி-
- தானத் தேமிதந்த
சுடர்க்கோள்க் குலத்தின்
பிணக்காடாம் - ம -
- சானப் பெருவெளியில்.

மெல்லெனவே,
தளிர்விரலால் மீட்டி
நாதப்பிரவாகத்
திவலையை ஊட்டி.

இரணிய கர்ப்பத்(து)
 ஒடுங்கி முகிழ்த்தபுவி
 மலர-
 புவனத்துக்
 கோளமுருண்டு
 பிரசவிக்க -
 - சொல்லினணங்கே,
 சோதியே பேரறிவின்,
 எல்லொளி யேஉயிரே,
 கள்ளமிலா உள்ளத்து
 வெள்ளைக் கமலமிசை
 வீற்றிருந்து -
 - பிரசவித்த பூவுலகும்
 மோதிச் சிதறிவெளி
 வானத்தே தறிகெட்டு
 ஓடிப் பிறழாது,
 காலத்தைக் கயிறாய்த்
 திரித்(து) ஈர்ப்பைச் சக்கரமாய்
 வரித்து,
 அசையும் சலனத்தை
 அசையாச் சிவத்தினிலே
 அறைந்து,
 புரியும் பெருங் கூத்து,
 என்னே, நீ
 புரியும் பெருங் கூத்து!
 பிறழாத பேரறிவே
 சரஸ்வதி யேஅறிவின்
 பெருங்கடலே நீவெளியே
 புரியும் பெருங்கூத்து!

“யாழ்” வைகாசி - 1958

எச்சரிக்கை

**பதுக்காதீர் - வதைக்காதீர்
ஏழைகள் உடலைப் புதைக்காதீர்!**

- தா.சீ. வில்வராஜ் -

ஒசிப்பிழைப்பால் உடம்பை வளர்த்துவிட்ட
தூசிப்படையே தொலைந்தோடு - 'என் பூமி
ஏழைக்குத்தேன் - எத்தருக்குச் - சாவுமணி,
கோழைக்கு நல்ல செருப்பு

பிறநாட்டு உதீவிகளைப் பதுக்கிக் கொண்ட
'பிற்பொக்கெட்' கள்ளர்களே உங்கள் நாமம்
வரமட்டும் காத்திருங்கள், வண்டவாளம்
அறுமட்டும் என் பேனா உறங்கிடுவது

அரிசியுடன் அரசியலைச் சேர்த்துக் கொண்டும்
அசல் 'டுப்பு' உதவிகளைச் செய்து கொண்டும்
கரிசனையாய் ஏதேதோ நடித்துக் கொண்டும்
வரிசையிலே திரிபவரே - எச்சரிக்கை.

ஊண்மையிலே வீடிழந்த ஏழைக்கூட்டம்
ஒரு சோற்றுப் பருக்கையின்றி ஏங்கி வாட
கண்கெட்ட மனிதர்களும் பணமுள்ளோரும்
கைகட்டி நின்றுதவி பெறுதல் நன்றோ.

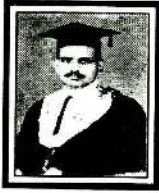
ஏழைகளின் உதவியினைத் தட்டிச்சுத்தி
எடுப்பான உடுப்புடனே தெருவில் போகும்
கோழைகளே நிறுத்தாங்கள் புயலால் வாடும்
ஏழைகளின் நிவாரணத்தைப் பதுக்காதீர்கள்!

அரிசி, உடை, கருவாடு, உப்பிருந்து
 அடுக்கிவைத்த பெருச்சாளிக்கூட்டத்தின் பேர்
 வரிசையிலே நான்தருவேன் அஞ்சேன் அஞ்சேன்
 வரப்போகும் பிரசுரத்தை எதிர்பார்ப்பீரே...

வணக்கம்

10-01-1965

- புலவர் சத்தியமூர்த்தி -

செக்கச் சிவந்த பூ சென்னிமேற்
கொண்டு நீ செல்வதெல்லாம்
கொக்கரிக்கும் உன் காதலிக்கு
கொடுத்து விளையாடிடவோ?

விழ்ந்து வந்து குஞ்சைக் கவ்வ
வீணாய் அந்தப் பருந்து மாங்கே
சூழும் வட்டம் நீ கண்டோ
பேட்டின் பக்கம் ஓடினாய்?

வீரன் போன்று வீறாய் நின்று
விரட்டி யடிப்பாய் என்று
ஆரம் வானிலிட்டு அப்பருந்தும்
நீ அகலும் வேளை காத்திருக்கும்

கேளாய் சேவலே! உன் சூவல்
கேட்கச் செவிக்குப் பெரும்ஆவல்
நாளும் உனைப்போல் துயில் எழுப்ப
நல்ல *எலாரம் இங்குண்டோ?

* (எலாரம் - ALARAM)

(யாழ். பொங்கல் மலர் 61)

பழைய பூமியின் பன்கீர்ப் பூக்கள்

- சழுவாணன் -

ஆசைகளின் வீதியிலே
நிராசைக் கொடி உயர்த்தி
மௌனத் தொட்டில்களில்
கண்ணயர்ந்த பருவத்தில் -
உன் -

விழி வீணை நரம்புகளில்
இதயத்துச் சுரம்மீட்டாய்!

இருளின் குடிசைகளில்
நித்திரையை உணவாக்கி
கனவுப் பூமியில்
கவிபடித்த பொழுதுகளில்-
சௌந்தர்ய லாகிரியில்
ஸாஹித்ய மானாய்நீ!

வியர்வை மணிகள்
விற்பனையாகி,
கண்ணீர் அரும்புகள்
தணலான போது -
ஒளியில் நீராடி
இருளில் குளிரானாய்!

பழைய பூமியின்
 பன்னீர்ப் பூக்களைக்
 காற்றள்ளிப் போவதைப்போல்
 நிழல் மரத்து நினைவுகளையும்
 நீயள்ளிப் போனாய்!
 என் நினைவுக் கல்லறையின்
 நீ சாட்சியானாய்.

உணர்வுகள் ததும்பும்
 உன் உதடுகளில்
 என் விரல் வரைந்த
 ஓவியக் கீற்றுகள்
 இதழ்முதச் சுவையில்
 கரைந்து போகாமல்
 சொப்பன - வெளியில்
 சுவடுகள் ஆகின.

நன்றி - சிந்தாமனி 23-09-79

தாய்மொழிக்கல்வி

- எஸ். ஜோஸப் -

தாய்மொழி மூலமாய்த் தான்
ஆழமாய்க் கற்க ஏலும்
சேய்களின் பிஞ்சு நெஞ்சில்
செப்பமாய்ப் படிப்பு ஊறும்.

புத்தகக் கல்வி மட்டும்
பொருள்வளம் வேலை வாய்ப்பைப்
பெருக்கிட முடியா திளைஞர்
விரக்தியைத் தீர்க்கா தென்றே

பாடசா லைகள் தோறும்
புதுக்கல்வித் திட்ட மொன்றைப்
பதவியை ஏற்ற அரசார்
புகுத்தினர் புதுமை யாக

பாலகர் கணிதம் சூழல்
வாசனை சித்ர பாடம்
தனித்தனி கற்றல் விட்டு
ஒன்றினைந் தேதான் பெற்றார்.

ஆரம்பக் கல்வி யின்பின்
ஆறாவ தாண்டில் வந்து
விஞ்ஞானம் கலைகள் என்றே
வித்தியா சங்கள் இன்றி

தாய்மொழி கணிதம் சமயம்
ஆங்கிலம் விஞ்ஞானக் கல்வி
உடநலம் சமூகக் கல்வி
கட்டாயம் கற்றல் வேண்டும்

இவற்றுடன் அயலில் உள்ள
கடற்றொழில் கைத்தொழில்கள்
கமத்தொழில் ஏதோ வொன்றைக்
கருத்துடன் பயிலல் வேண்டும்.

படிப்பிலே நாட்டம் குன்றின்
பயின்றிக் கைத்தொழில்தான்
படிப்பினை விட்டபின் னால்
பணம்காசு தன்னை ஈயும்

நுட்பமாய் அறிவு ஆற்றல்
நுணுகிய திறமை கொண்டோர்
விற்பன ராக மேலே
படிப்பினை மேற்கொண் டுயர்வர்

இ.துதான் அரசின் திட்டம்
துரிதமாய் செயலிற் கொண்டால்
இதனது வெற்றி தோல்வி
இனிவரும் நாளில் தெரியும்.

03-07-1980

அடிமைமீன் கனவு (SLAVES' DREAM)

H..W. LONG FELLOW

தமிழில்: சி.சிவசேகரம்

1. பரவிய நெல்லின் மிசையாங்கே
பிடித்தது கையொரு கூன்வாளை
நிரம்பி வழிந்திடும் நெற்கடலின்
நடுவினில் அரைக்குடை தரித்தொருவன்
வரையெது மற்றே பரந்ததலை
விரித்துமே நின்றான் குவியலிடை
கரையற்று உணர்ச்சி பொங்கிடவே
கனவுலகினிலே புகுந்தானே!
2. தன்னுடை கனவின் காட்சியெனத்
திரண்டெழு நைகர் ஓடுதலும்
என்னென்ன உயரம் கண்டுநிற்கும்
எத்தனை மரங்களும் கண்டனனே.
மன்னவன் போலவன் சுதந்திரமாய்
மந்தை போல்வண்டிகள் போகுதலை
தன்னுடை நாட்டினிற் கண்டானே
தலைவன்போல் தன்றன் தலைநிமிர்த்தி.
3. கருவிழி கொண்டதன் மனையாளாக்
கண்டனன் காட்சியும் மாறிடவே
அருமைச் செல்வர்கள் அன்னவனை
அன்புடன் நோக்கி மகிழ்ந்தனரே
கரத்தினைப் பற்றி ஆடினரே
கனவினிற் கண்ட இக்காட்சி
இரத்தமாய்ச் சிவந்த விழிகள்நின்று
இரத்தக் கண்ணிருஞ் சிந்தியதே.

4. காட்சியும் சற்றே மாறியதே
கண்முன் நைகரும் ஓடியதே
ஆட்சிசெய் அரசனைப் போலவனும்
அழகிய புரவியின் மேலேறி
ஓட்டமாய் ஓடிய குதிரைமேல்
ஓங்கார அலைகளைக் கடந்தானே
ஆட்டமே காட்டிய உறைவாளும்
அடித்தது புரவியின் அருகிணையே
5. செங்கொடி போலவே பறவையினம்
சென்றன அவன்மேற் கொடிபோல
அங்கவை பரந்து பறந்தனவே
அதிகாலைமுதல் அஸ்தமனம் வரையும்
எங்கோ அங்குள புளிமரமேல்
எங்கோ அவையும் பறந்தனவே
எங்கோ அவனும் நன்றானோ
அங்கே கண்டான் கல்பீர்குடில்கள்
6. இரவினில் முழங்கின அரிகளெல்லாம்
அதனோடொத்தே கழுதை புலி
உரத்த குரலில் வீரிட்டது
ஒலித்தது நாணற் புல்
பரந்த நதியிடை உறைகுதிரை
பாதத்தால் நகக்குதல் தாங்காது
கரந்தது அவ்வொலி கணத்தினிலே
நாரறை முரசம் ஒலித்ததுமே
7. வனங்கள் ஒலித்தன காற்றோடு
வாழிய சுதந்திரமென்பது போல்
வனம்போன்ற பாலையும் கூவியதே
வாழிய சுதந்திரம் என்றுக்கூறி
மனத்திலும் அவ்வெண்ணம் தோன்றிடவே
மென்னகை யொன்று மலர்ந்ததுவே
எனவே அவனுடை அகமகிழ்
அவனுடை முகமும் சிரித்ததுவே

8. முதலாளி கோமகன் சாட்டைதனை
 முடுக்கிய தனையவன் உணரவில்லை
 எதனால் அவனும் உணர்ந்திலனோ
 அதனால் அவனினி உணராணே
 மதவெறி இனவெறி பிடித்ததொரு
 மண்ணில் அவனுயிர் வீழ்ந்ததுவே
 சுதந்திரம் பெற்ற உயிரதுவும்
 சிரித்துப் பறந்ததை ஒத்திடவே.

- "யாழ்" - ஐப்பசி - 1955

மறந்தாயோ? மாமலையே

ஞானசிரோமணி-
பண்டிதர் இ. வடிவேல்

திருக்கோண மலைபற்றிச் சிந்தித்த சான்றோர்கள்
விருப்போடு கோணைசுப் பெருமானை உளங்கொள்வர்
திருப்பாட்டுத் தெருப்பாட்டு வெறிப்பாட்டுக் கவிஞர்களை
உருப்போட்டுக் காட்டி உலகறியச் செய்வார்கள்
பழுத்தமனத் தடியார்கள் பரஞான யோகியர்கள்
உளுத்த அரசியலார் உண்மையினைப் பொய்யாக்கி
பொய்யினையே மெய்யாக்கும் புனைந்துரைகள் பலபேசி
விழுந்தடித்த வீறுடனே வெடிப்பேச்சை வாரிச்
சொரிந்து பரிந்துரையாற் பாமரரை ஏமாற்றும்
பெரியோரை யரங்கேற்றிப் பெரிதும் புகழ்ந்துரைப்பர்
உள்ளொன்று வைத்தும் புறமொன்று பேசியே
உழைப்பாளி வர்க்கத்தை உறிஞ்சி உயர்ந்தோரை
வள்ளலென வாழ்த்தி வானுயரப் போற்றிடுவர்
இன்னும் பலவுண்டு இப்படியே இயம்புதற்கு
மன்னுபுகழ்த் திருக்கோண மாமலையே மறந்தனையோ?
பின்னும் ஒருவகையைப் பேசுகிறேன் கேண்மோ
பேராலயங் கட்டிப் பெருவிழாப் பலவெடுத்து
ஊராரை வாழவைத்த உத்தமரைப் போலவே
சிறறால் யங்களிலே சிறுதெய்வ வழிபாட்டில்
முற்றாக மூழ்கவைத்த முதியோரை மறந்தாயோ?
உன்னை நினைத்து உன்மக்கள் வாழ்வதற்குப்
பின்னும் பலபேர் பெருந்தொண்டு செய்தனரே
அன்னவரை நீயும் மறந்தாயோ? மாமலையே!

மக்கள் மனநிறைவே மகேசன் நிறைவாக
தக்கனவே செய்தல் தகுமென் றெனவுன்னி
மந்திரமும் தந்திரமும் மருத்துவமும் சோதிடமும்
யந்திரமும் கொண்டு நீறிட்டு நால்போட்டு
எந்தவினை வந்தாலும் எண்ணியதை எய்துதற்கும்
செய்வினைகள் குனியங்கள் தீவினைகள் சேராமல்
நல்வினைகள் செய்தோரை மறத்தல் எளிதாமோ?
செல்லையாப் பூசாரி ஸ்ரீஸ்கந்த ராசாவும்
அல்லல் அகற்றிவந்த அன்புமுருகுப் பிள்ளையும்
யோகீஸ்வரக் குருக்கள் கறுவல் குருக்களோடு
கந்தசாமிக் குருக்கள் கருணை தாசனையும்
சிவசுப்ர மணியனுடன் சின்னரா சாவையும்
அப்பையாப் பூசாரி சுப்பிர மணியனையும்
மறக்கலும் ஆமோ திருக்கோண மாமலையே
நாடகங்க ளாடி நலம்பலவும் செய்துவந்த
ஆடலரசன் தம்பி முத்தனையும் மறந்தனையோ?
தேடற்கரிய விஸ்வ லிங்கத்தை மறந்தனையோ?
கல்லைக் கனியாக்கும் கவிதைகள் பலதந்த
சொல்லற்கரிய சிவ சேகரனார் பீதாம்பரனார்
பல்கலைப் பண்டிதர் சரவண முத்துவையும்
வில்லன் வில்லவ ராசனையும் மறந்தனையோ?
உத்தம வைத்தியனாம் முத்தையாப் பரியாரியும்
சித்த வைத்தியர் சின்னத்துரை பரியாரியும்
பித்தம் தெளிந்த பெருஞான பண்டிதனாய்
அத்தன் கருணையினால் அமைதியுடன் வாழ்ந்த
அப்பாத்துரைச் செட்டி யாரென்று போற்றும்
உத்தமரை மறந்தனையா? மாமலையே திருமலையே!
மறப்பதற் கில்லை என்றென்று மன்னாரை.
மறப்பதற் கிலையென் றறி.

ஆண்களுக்கு!

- அஷ்ரபா நூர்மன் -

உனக்குத் தகுதியில்லை
பெண் விடுதலை பற்றிப் பேசவும்,
எழுதவும்!
ஒரு கூட்டம் கூட்டித் தலைமை தாங்கவும்!

‘முற்போக்கு’ பற்றி முழங்குவாய்.
உன் மனைவிக் கோ முச்சுவிட நேரமில்லை!

நீ பேசவும்,
நீயாக எழுதவும்.....
ஆய்வுகள் செய்யவும்
அறிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கவும்
உனக்குக் கிடைத்திருக்கிற விஷயம் “பெண்விடுதலை”
அருமையான பொழுது போக்கும்கூட.

உன் மனமோ
இன்பத்தை மட்டும் நாடுகிறது.
உடலோ சுகத்தை மட்டும் தேடுகிறது!
உனது வேலைகளுக்கான நேரமும்,
உனது உணவு பற்றிய தீனப்பட்டியலும்,
ஓய்வுநேரத்தில் உன் நண்பர்களுடனான சந்திப்பும்.....
சந்தோஷங்களும்.....
இன்னும்.... இன்னும்..... உன் சுயங்களும்
பேணப்படுதனில் குறைவிருக்கின்ற பட்சத்தில்
நீ முறைப்பாய். முணுமுணுப்பாய்
ஏன், அடிக்கவும் செய்வாய். பெண்ணை!

குழந்தை வளர்த்தலில் பெண்!
 பொருளாதாரச் சிக்கலில் பெண்!
 குடும்பம் குலையாமல் இருக்கப் பெண்!
 மொத்தத்தில் பொறுமையின் இருப்பிடம் பெண்!

பெண்ணுக்கு நீ சுதந்திரம் வழங்குவது பற்றியும்
 சமஉரிமை கொடுப்பது பற்றியும்...
 சொல்லிக்கொண்டிரு....
 முழுச் சுதந்திரங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டு!

உனக்குத் தகுதியில்லை.
 'பெண்விடுதலை' பற்றிப் பேச!

செந்தமிழர் நிலையெண்ணி.....!

- கவிஞர் புரட்சிபாலன் -

1. செந்தமிழர் நிலையெண்ணிப் பாராய் மனமே:

செகம்புகழ்ந்த செந்தமிழர் நிலையெண்ணிப் பாராய்:
வந்ததுயர் அத்தனையும் தாங்கி ஈழமண்ணில்
வாழுகின்ற நிலைதன்னை நீயெண்ணிப் பாராய்!
நொத்தவர் களிங்குவாழுகின்ற போதும்: அவரை
தோய்நொடிகள் வாட்டுகின்ற போதும்: நெருங்கிய
சொந்தபந்த மனைத்துமிங்கு அழிந்துவிட்ட போதும்
சொந்தமண்ணே வேண்டுமெனும் நிலையெண்ணிப் பாராய்!

2. தெருவினிலே நடப்பதற்கே அச்சம், அருள்வேண்டி

தெய்வத்தைத் தொழுதிடவும் வழிபடவும் அச்சம்:
பெருநாள் திருநாள் வந்துவிட்டால் ஒன்றாய்க்கடி
பெருமையாய் கொண்டாடி மகிழ்ந்திடவும் அச்சம்:
வருகின்ற உறவினரை வீட்டில் சிலதினங்கள்
வற்புறுத்தித் தங்கவைத்திடவும் அச்சம்: மாலைக்
கருக்கலிலே கடைகண்ணி சென்றுவர அச்சம்:
கண்மூடி இரவினிலே நிம்மதியாய் தூங்கிடவுமச்சம்!

3. அடையாள அட்டையிங்கு இல்லையென்றால் அச்சம்

அதுஇருந்தும் 'றவுண்ட்அப்பில்' நிற்கையிலும் அச்சம்

படையினரின் அணிவகுப்பு தெருவில்வந்தால் அச்சம்:

பயணங்கள் மேற்கொள்ளும் நிலைவந்தால் அச்சம்:

விடைகாணாக் கேள்விகளை நினைக்கையிலே அச்சம்:

விசம்பாமல் வாய்விட்டே அழுதிடவும் அச்சம்:

தடைவிதித்த பொருட்களை வாங்கிடவும் அச்சம்

தமிழரென்று மார்த்தட்ட மனதினிலே அச்சம்:

4. இத்தனை அச்சங்கள் தமிழரிடம் இருந்தபோதும்:

ஈழமண்ணில் அவர்நிமிர்ந்து வாழும்நிலை பாராய்!

எத்தனை துன்பங்கள் வந்தாலென்ன? எளிதில்

எதையும் தாங்கிநிற்கும் நிலையெண்ணிப் பாராய்:

நித்தமொரு சோதனைகள் வந்தும்: இவர்கள்

நிலைதவறிப் போகாத நிலையெண்ணிப் பாராய்:

சத்தியமே வெல்லுமென நம்பும் இவர்கள்

சரித்திரத்தின் தனித்துவத்தை நீயெண்ணிப் பாராய்!

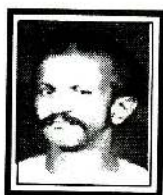
எங்கே போகிறோம்

- திருமலைக் கலைமாறன் -

1. செந்தமிழன் ஆண்ட பூமி
 சிவந்து கிடப்பதுதான் ஏன்?
 வந்தவரும் எம்மைப் பார்த்து
 வசை பாடும் நிலை!
 சொந்த சகோதரர் நம்மண்ணில்
 சூழ்ச்சிக்கே அடி பணிந்தார்!
 இந்தநிலை என்றுதான் மாறும்
 இருளகன்று விடியும் நாள்எப்போது?
2. கொல்லை வழி சென்றே
 கோள் சொல்லும் கூட்டம்
 இல்லை இனி நம்மில்
 எல்லோரும் ஒருதாய் மக்கள்
 சொல்லும் நாள் வந்தால்
 துரோகிகள் அழிந்து ஒழிவர்
 வில்லை வளைத்து நிற்போம்
 வீரர்களுக்கு இடம் கொடுப்போம்.
3. பஞ்சம் பசி பட்டினி
 பாரினில் அகதிகள் கூட்டம்
 கொஞ்சம் சிந்தித்த துண்டா.
 கோடரிக் காம்புகளா நாம்?
 தஞ்சம் புகுந்தோர் வாழ்வில்
 தடைகள் செய்தல் முறையோ?
 நஞ்சைக் கொடுத்து ஏனும்
 நம்மவரை அழித்து விடலாமே!

4. ஆட்டம் காணும் கட்டிடம்
அழகு படுத்தும் தலைவர்கள்
நோட்டம் கண்டு சிரிக்கும்
நூதன மான மனிதர்கள்
கூட்டம் போட்டு நாளும்
கொக்கரித்துத் திரியும் கோழி
ஓட்டம் காண வைப்பார்
ஒருநொடிப் பொழுது தன்னில்.
5. பட்டம் பதவி பெரிதாய்
பகட்டாய் வாழும் தலைவர்கள்
சட்டம் படித்து என்னப்பன்
சாவில் எம்மினம் இன்று
கட்டம் கட்டமாகக் கரைவது
கண்டும் காணாத குருடர்
திட்டம் போட்டு நடிக்கும்
திறமை பெற்ற பிறவிகள்.
6. பல்கலைக் கழகம் சென்றார்
பயின்று உயர்ந்திட என்று
பகிடிவதை என்ற ஒன்றால்
பலர் மாண்டசேதி நன்றோ?
தகிடு தத்தம் போடும்
தலைகள் இருக்கும் வரை
சொல்ல முடியுமா மனித
தூயரம் என்று நீங்கும்?

இலங்கச் சரிதச் சுருக்கம்

- அகதிக் கவிராயர் -

எல்லோர்க்கும் நல்வாழ்த்து! இலங்கநகர்ச் சரிதம்
சொல்லிடவா - கேட்பீரா? சுருக்கம் - விரிவல்ல!
வந்தவர்கள் நாமல்ல, வரலாற்றுத் திரிபாலே
பிந்தியவர் என்றிங்கே பெரும்பான்மை பேசிடினும்;
முந்தியவர் நாங்கள்! முடிவென்ன ஆகுமெனச்
சிந்தித்து ஏற்றபடி செயலாற்றாக் காரணத்தால்
இந்த நிலையினிலே இருந்து வருகின்றோம்!
அந்த நாள் ஈரினமும் ஆண்டாண்டு பிரிபட்டு
வந்த பிற இனத்தார் வல்லாட்சிக்காட்டிட்டு
நொத்த பிறகு மிந்த நுவலவொணாக் கொடுங்கோலால்
உரிமைப் பறிப்புகளால், ஒதும்போ ராட்டத்தால்
அரிய உயிர்கள்போய் ஆள்குறைந்து நாள் ஓடி
ஊரிழந்து பொருளும் போய் உறங்கும் மனைஇழந்து
சீரிழந்து அகதியெனச் சென்று முகாமிருந்து
அலுத்துக் களைத்தமே அருகுநகர் மலை ஓடி
வலுத்த முற்பணமும் வாடகையும் போட்டிருந்து
அதுவும் முடியாமல் அருகுள்ள லிங்கநகர்
மெதுவாய் நடைபோட்டு மிக்க கடுமுழைப்பால்
காணி நிலம்பற்றிக் காழித்துக் கல் பரவி
வீணில் கடன் பட்டு வீடமைத்துப் பயிர்செய்து
ஏறி விழுந்திறங்கி எங்கெங்கோ நீரெடுத்து
ஆறி நிழலிருந்து அருந்தொட்டிதான் நிறைத்து
வாக்குப் பதிவுகளால் வளமான நீரிணைப்பால்
போக்குவர வின்வழியால் புது மின் இணைப்புகளால்
கோயில் அமைப்பதனால் குடியேற்றம் சரியென்று
வாயிலே நீர்வடிய வாழ்ந்திருந்தோம் சில காலம்!
வந்தவர் படைமின்கள் வாழ்ந்திடயாம் விட்டாரா?
நொத்த அகதிகளை நோப்படவே செய்தார்கள்!

எழும்பென்றார். பிழையென்றார். இது மீறல் ஆம் என்றார்!
முழுவதும் நமதென்றார். முடிக்காம் நிலமென்றார்!
சோதித்தார்! கண பூட்டிச் சொல்லாக் கணக்கெடுத்துப்
பாதிக்கும் வெடிவைத்துப் பல பொருளும் தடை போட்டுக்
காணி வழக்காக்கிக் காரணமும் சொல் என்றார்?
கோணி முகம்வாடிக் குடிமக்கள் போய் வந்தும்.
உண்ணாத நோன்பதனை ஒருநாள் கடைப்பிடித்தும்
புண்ணான நெஞ்சு நே போமிடங்கள் போய் னரைத்தும்
வீடிற்றதும் மேய விடாத நிலைமையிலும்
ஓடிவரும் போதில் நீர் ஓடிப்போய்ப் போராடி
வரிசையிலே நீரெடுத்து வரண்டால் குளிப்பின்றி
அரிதாகப் பாவித்தும் அடங்கிக்கிடந்தார்கள்!
சிலருக்கோ நிலமில்லை! சிலர்தேவையில்லாமல்
நலந்தேய வருநாளை நாடிப் பிடித்தார்கள்!
பல செலவு நிகழ்ச்சியிலும் பலபேரும் பங்கெடுத்துக்
கலந்து கிடந்தார்கள். கடும்பாடு பட்டார்கள்!
சில பேர் பயன்பெற்றார்! சிலருக்கோ ஏதாவதில்லை!
விலகச் சிலபேரின் வீடுசிலர்க்காயிற்றே!
காடெரித்து வீடெரித்த கல்நெஞ்சடைபோரும்.
காடித்திரிந்தாட்கள் காட்டிக்கொடுப்போரும்
குடியெழுப்பி வேலியிடக் குழுக்குதவி செய்தோரும்
'குடி' மக்களாய் வந்து 'குத' மொழிகள் சொல்வோரும்
என்று பல ஊரின் எல்லாத் தரப்பினரும்
நன்று வே-தாளமென நல்முருங்கை ஏறுவதால்
நாளைக்கு என்னென்ன நடக்குமென்றறியாமல்
வேளை இதில் ஏக்க வேளிப்பாட்டுப் பேச்சோடும்
திரிசங்கு வாழ்க்கையாய்ச் செலுத்துகிறார் வீண் பொழுது!
சரிவந்த பாடில்லை! தவணைக்கும் முடிவில்லை!
தீர்வில்லை - ஏமாற்றில் செல்லங்கொடுங்கோன்மை!
போர்வை உ தடுநலம்! பொய்நெஞ்சில் வஞ்சனைகள்!
விருப்பமில்லாவிடினும் வேண்டுமாய் போராட்டம்!
தீருப்பக்குழுவெல்லாம் செல்லட்டும் ஓட்டத்தில்!
எண்ணெயுடன்தண்ணீர் இரண்டுதான் - ஒன்றல்ல!
எண்ணம் பிழைபானால் எப்பேச்சும் வெற்றிபெறா!
ஒநாயுடன் ஆடு ஒருப்படுமோ பேச்சுரைக்க?
ஆனால் அழிவுண்டு! அழிந்தாலும் ஆக்கந்தான்!
ஆடிப்பெறுவதுதான் ஆளுரிமை! அடிமையினம்
நாடிப் பெறுவதெல் நல்வாழ்த்தே யாவர்க்கும்!

அந்த நாள் என்று வரும்?

-கவிஞர் சிகண்டிதாசன்-

அன்றுநாம் மகிழ்ந்திருந்த அமைதி வாழ்க்கை!

இன்றுவரும் நாளைவரும் என்றுதினம் ஏங்கி!
ஒன்றுமே புரியாத ஊமைகள்போல் நானும்!

ஓயாத போரிலே! நொந்து மிகவாடி!
என்றுமே இல்லாத பீதியோடு இங்கே!

ஏக்கமும் தாக்கமும் சுமைகளாய் கூடி!
நன்றெங்கள் உறவோடு நலங்களும் சாகும்
நாள்சென்று நல்வழி தெரியும் நாளென்றோ?

வருடங்கள் வந்துவந்து கடந்திட்ட போதும்!

வயதேறி முதுமைநிலை அடைந்திட்டபோதும்
இருளோடு வாழுகின்ற எங்களது வாழ்வில்!

இணையான வழியேதாம் தெரியவே இல்லை?
தெருவழி நடைபாதை தடைகளாய் மாறி
தினம்பல சிரமங்கள் வதைத்திட்ட போதும்
ஒருவழி தெரியாமல் ஊரைவிட்டு ஓடும்!
எங்களநிலை எந்நாளில் மாறிடுமிங்கே?

தினம்தோறும் உடைநடையில் மாற்றங்கள்கோடி

திக்கெட்டும் பரவலாய் நிகழ்ந்திட்டபோதும்
கணம்தோறும் கவலைகளால் நொந்துதினம் சிந்தும்
கண்ணீர்தான் எங்களுக்கு எந்நாளில் மாறும்?

உணவோடு உடைதேடி உழைப்போர்க்கு இன்று!

உயிருண்ணும் போர்க்கொடுமை தடைகளை விதிக்க
கனவோடு இருக்கின்ற யாவுமே அற்று
கவலையுறும் அகதியெனும் நிலைமாறிடாதோ?

தாய்செத்த வீட்டுக்கு தன்பிள்ளை சென்று

தகனமிட முடியாத நிலையோ இன்று!
பேயாட்சி நடக்கின்ற நாட்டில் தானே
பிணம்தின்னும் நாயென்றார் பாரதியாரும்?
தீ(யா)ட்சி நடக்கின்ற எங்களது மண்ணில்
தினம்தினம் போர்த்தீயில் மூழ்கியே வெந்து!
நாயைவிடக் கீழாக நாங்களுயிர் வாழும்
நாள்மட்டும் மாறுகின்ற நாளென்னாளோ?

ஒருபக்கம் உரலுக்கு இடியென்று சொல்வார்!

இருபக்கம் தவிலுக்கு அடியென்று கொள்வார்!
பலபக்கம் அடிஉதை எங்களுக்கு என்றால்:
படைத்தவனே! நாங்களென்ன பாவங்கள் செய்தோம்
சிலபேர்கள் சுரண்டியிங்கு தான்வாழ்வதற்கும்
பலபேர்கள் பட்னியால் தினம்வாடுதற்கும்
விலகாத போர்மேகம் வினைதனை விதைத்தால்
விடிவான காலநிலை என்றுதான் தோணும்?

ஆதிக்க வெறியர்களால் மோதிக்கும் மனிதர்களாய்

அன்றாடம் அநீதிக்கும் ஆளுமைக்கும் பலியாகி,
நீதிக்கு மாறான சோதனைக்கும் ஆளாகி,
நிலைகொண்டு தேறாத வேதனைக்கும் உள்ளாகி
சாதிக்கும் பகையுணர்வால் சாதிப்பேய் தீயாகி
சத்தியம் தர்மநெறி சாகவே நிறாகி
போதித்த அறமெல்லாம் பொய்யான கருத்தாகி
பாதிக்கும் எங்களுக்கோர் பாதைஒளி கிடையாதே!

ஓயாமல் உழைப்போர்கள் ஓடாகத் தேய்ந்து
 ஒருபிடிச் சோற்றுக்கு வழியேதும் அற்று
 காய்கின்ற கொடுமையோ! கிராமங்கள் தோறும்
 கண்ணிருந்தும் தெரியாத குருடர்போல் சிலரோ!
 மேய்கின்றார் அவர்களது உழைப்போடு யாவும்
 மேலவரோ: கீழ்வரை மிதிக்கும் நிலைகண்டு
 பாய்கின்ற எம்மறவர் ஆமைபோல் இருந்தால்
 படைத்தவனே எங்களுக்கு விடிவுதானென்றோ?

உலகமெலாம் அகதியென அலைந்திடு மெங்கள்
 உறவுசனம் ஒன்றாகச் சேர்ந்திட வேண்டும்!
 கலகமே இல்லாத தேசத்தில் நாங்கள்
 கவலையே இல்லாமல் மகிழ்ந்திட வேண்டும்
 எல்லோரும் இன்பமாய் வாழ்வதற் காக
 எல்லோர்க்கும் நல்லெண்ண இதயங்கள் வேண்டும்
 நலமோடு வளமாக அமைதியால் வாழும்
 அந்தநாள் எந்நாளில் வந்திங்கு சேரும்?

கூ ன்!

- ஏ.எம்.எம்.அலீ -

காற்றுப் புகுந்து கலகலப்பாய்ப் பேசுகின்ற
ஆற்றோரம் வீடு, அணிவகுத்து - வீட்டோரம்
நிற்கும் பனைமரங்கள் நீண்டதொரு வேலியெனச்
சுற்றி வளைத்திருக்கும், சுள்ளென்றே - சுட்டுச்
சிரிக்கின்ற ஆதவனின் செங்கதிரை மூடி
மறைக்கின்ற தென்னைகளும், மாவும் - நிறைக்கின்ற
அத்தோப்பில் மேலும் அமுதான வாழை, பலா,
சத்தான நெல்லி சரிசமமாய் - எத்தோப்பும்
ஆகாத அத்தோப்பு! ஆங்கிருந்து வீசுகின்ற
வேகாத காற்றும் விருந்தாகும்! - போகாதே
என்றே இழுத்து இரம்மியத்தை யூட்டுகின்ற
ஒன்றாக அ.திலங்கும் ஓர் நாளில் நான் சென்றேன்.

பண்டிகை நாளின் பலகாரத் தந்தெனக்கு
உண்டு:கவை காண வுரைத்திட்டான் - நன்றே
பழுத்திருந்த வாழைப் பழத்துடன்: தே மாவும்
அறுத்தெடுத்து வைத்தான் அவனே - அழைப்பேற்றுக்
கொண்டங்கே சென்று குடிமனைக் குட்புகுந்த
என்னை:வர வேற்க இவனோடு - அன்றைக்குப்
பாட்டுக் கொருபுலவன் பாரதியுங் காத்திருந்தான்
வீட்டு முகப்பிலே வீற்றிருந்தே! - ஆற்றோரக்
காற்றெழுந்து காதலிக்குங் கட்டான சோலைக்குள்
வீற்றிருந்து உள்ளம் விகர்சித்தே - பாட்டுமூதும்
இந்தக் கவிஞனின் இல்லங் கவிக்கூடம்.

சந்தந் தவமுந் தமிழ்மணமோ - சிந்தை
இனிக்கின்ற வண்ணம் எழுந்ததடா! அன்னோன்
பணிக்கின்ற வாறுபசி யாற - எனக்கன்று
இட்டான் கவையுணவும்! இன்றைக்கும் அவ்வடிசில்
சற்றும் மறக்கவொணாச் சந்தோஷச் சங்கதிதான்

ஆண்டுசில வோடின, அன்னவனைக் கண்டுவர
வேண்டுமென யானும் விருப்பினேன் - மீண்டுமொரு
நாளங்கே நான்சென்றேன். நந்தவனத் தைக்கானோம்!
ஆளொங்கே? என்று அவனையுந் தேடினேன்!

பாட்டுப் புலமையால் பாட்டெழுதி இனிததை
ஊட்டுங் கவிஞன் ஒருசின்ன - வீட்டுக்குள்
அல்ல! அதுகுடிசை! ஆங்கவனோ சோர்ந்தபடி
சொல்ல வியலாத சோக முடன். கிடந்தான்!

சின்னக் குடிலுக்குட் சிங்கா ரமிழந்தே
எண்ணக் குவியலிலே ஏறிநிற்கும் - அன்னவனின்
வீடிருந்த காணி விலாசித்த தோட்டஞ்சுடு
காடெனவே பட்டதென் கண்களிலே - வீடமைந்த
அத்திவா ரத்தையும் அங்கு: யான் காணவில்லை!
புத்திதடு மாறாப் பொறுமையுடன் - எத்தினமும்
அக்கவிஞன் வாழும் அவலத்தை என்னென்பேன்?

நாழிகைக்குள் எல்லாழும் நானறிந்தேன்! ஈர்த்தெடுக்கும்
மாளிகைபோ லல்லா மனையெனினும்-வாழ்தலிலே
பற்றுமிக வைத்தலின் பாடுபட்டுக் கண்டபொருள்
முற்றுமழித் திட்ட;போர் மூண்டதனால் - வெற்றுத்
தரையாகி இன்பத் தமிழ்மணத்த வாழ்வு
குடிலாகிக் கண்டதுவே கூன்!

எதை நரன்பாட?

- கெ. தர்மகுலராசா -

எதை நான் பாட, எதை நான் விட?
உதை பட்டுத் தினம் உருக்குலைந்து போகும்
கதை யதைப் பாடவா, கற் பனையில் பாடவா,
எதை நான் பாட எதை நான் விட?

பட்டினியால் ஓர் பகுதி மக்கள்
பரிதவிக்கும் நிலை யதனைப் பாடவா?
எட்டுத்திக்கும் இருப் பவர்க ளென்றும்
எடுத்தோதி சொல் லியும் கேளா
மிடுக்கதனை யாழ் மீட்டிப் பாடவா,
மெனக் கெட்டு வேறேதைப் பாட?
தொடுக்கின்ற பூச் சேர்ந்தால் மாலையாகுமே!
தொடர்கின்ற போர் தீர்ந்தால் சோலையாகுமே!
(எதை நான் பாட...)

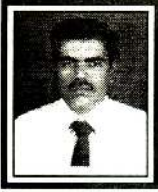
அயல் நாட்டில் அகதி யாய் இருந்து
அங்குள்ள பெண் வேண்டா மென்று
இயல் இசை நாடகம் இங்கு கற்ற
இனிதான பெண்ணே வேண்டு மென்று
புயல் போன்ற வேகத்தில் இலங்கை வந்து
புனிதமாய் இருக்கின்ற பெண்ணைப் பார்த்து
கயல் விழியாள் இவளேதான் வேண்டு மென்று
கச்சிதமாய் சொல்லி அழைத்துப்போவார்
(எதை நான் பாட....)

போனவள் அங்கு போயே பார்த்தால்
 போயிருக்கும் எமது பண்புக ளெல்லாம்
 மானமதை என்ன வென்று மறந்தோரையும்
 மகிழ்ச்சியது எதுவென்று மறந்தோரையும்
 தானமாய் 'எதையும்' தந்திட தயாரானோரையும்
 தாராளமாய், தான் அங்கு கண்டாள்
 ஊனமாய் தன் மனதும் மாறாதிருக்க
 படுகின்ற அவள் பாட்டை யான் பாடவா?
 (எதை நான் பாட...)

கோள்காவித் தினமும் கொடும்பகை மூட்டும்
 கொள்கை யிலார் தமைப் பாடவா?
 கூழதைக் குடித்தாலும் கொள்கை மாறாத
 குணக்குன்றா யுள்ளோரையும் பாடவா?
 வாள்மேல் நடப்பது போலவே வாழ்வில்
 நீதியாய் நடப்போரை யான் பாடவா?
 எள்ளென்று எடுத்தாலும் அடுத்தவன் பசியெனில்
 அரவணைத்துக் கொடுக்கும் அன்பரைப் பாடவா.
 (எதை நான் பாட...)

கணவரைப் போரில் காவு கொடுத்துவிட்டு
 கண்ணீர் விட்டமும் காரிகையைப் பாடவா?
 மணவாளன் தன்னை மணமேடை யதனிலேயே
 மரண மாக்கிய கதையதைப் பாடவா?
 தனவந்தர் சிலபேர் தறிகெட்டு நடக்கும்
 தரமிலாச் செயலைத் தனித்துப் பாடவா?
 சினங்கொண்டு நான் சீறிப் பாடிட்டால்
 என்னில் சினங் கொள்வோரைப் பாடவா?
 (எதை நான் பாட...)

புது வழி

- க. கோணேஸ்வரன் -

உண்மையை மறைத்துப் பொய்யே இங்கு
ஒளிப்பீழும் பாகத் தெரிகிறது!
தண்மையை அழுக்கித் தணற்குழம் பிங்கே
தாம்பூ லத்தோ டிருக்கிறது

நெற்றிப் பூச்சும் நீள்சடையும் உயர்
நித்தியத்தை இங்கு மறைக்கிறது!
சுற்றி வளைத்துச் சொல்பவை யெல்லாம்
சுயநல வாழ்வாய்ப் போகிறது!

நல்லவர் ஒதுங்கி நமக்கேன் வம்பென
நலிந்து போதல் வளர்கிறது!
வல்லவன் வாரிச் சுருட்டிச் சேர்ப்பது
வாழ்க்கை முறையென் றாகிறது!

நீதியும் நேர்மையும் நியாயமும் இங்கு
நிலத்தில் வீழ்ந்து துடிக்கிறது!
ஆதிக்க மனமும் அகம் பாவமுமே
அனைத்திலும் முதலிடம் வகிக்கிறது

மேடையில் தர்மம் வீட்டினில் அதர்மம்
மேதினி வழக்காய்ப் போகிறது!
பாடையிற் கூடப் பரம்பரைப் பெருமை
பேசித் தான்உடல் வேகிறது!

ஏக புத்தன் காந்தியின் நாமம்
ஏய்ப்பவர் வாயில் இருக்கிறது!
கூசா மல்லவர் அறவுரை பேசிக்
கொடுமை மறைவில் நடக்கிறது!

குழந்தைகள் காப்பகப் பொருளைக் கூடக்
கொள்ளைக் கும்பல் எடுக்கிறது
இழந்தார் பெயரில் நடத்தும் பிழைப்பு
எங்கும் பெருகிக் கிடக்கிறது!

வள்ளல் பெரியார் போர்வை யணிந்து
“வழிசல்” கூட்டம் வாழ்கிறது!
உள்ளன் போடு உழைப்பவர் பெருமை
ஓரந் தன்னில் வீழ்கிறது!

“உலகைத் திருத்து! உலகைத் திருத்து”
என்றால் மட்டும் போதாது!
உன்னைத் திருத்து உலகம் திருந்தும்
எனவாழ்ந் தாற்பிழை நேராது

“நன்றேசெய் அதை இன்றே செய்” என
நாமெல் லோரும் உழைப்போம்!
என்றும் இனிமை இங்கே நிலைபெற
எல்லோரும் வழி சமைப்போம்!

மனிதா நீ யார்?

- திருமலை சி.காண்டபன் -

ஏனடா மனிதா நீ யார்?

உனக்குள்ளே உன்னை ஒரு தரம் எண்ணிப்பார்.

வானடா பூமியை தொலைதாரம் நின்று வடிவமைக்கும்

உன்னை வடிவமைக்க அறிவோ உன்னிடம்

ஏனடா மனிதா நீ யார்?

உனக்குள் ஆயிரம் பேர் ஆட்சி புரியட்டும்

உன்னை ஆயிரம் பேர் ஆட்சி புரியட்டும்

உனக்கு நீயார்? நீதானே!

உனக்குள்ளே உன்னை ஒருதரம், எண்ணிப்பார்.

நேரம் பூமியைக் கேட்டும் ஓடவில்லை

பூமியும் நேரத்தைக் கேட்டு ஓடவில்லை

அது அது அவ்வழி.

நீ செல் உன்வழி

உனக்குள்ளே உன்னை ஒருதரம் எண்ணிப்பார்

அறிஞர் கால்பதித்த ஆயிரம் தடங்கள்.

இருக்கும் அவ்வழி ஆயிரம் தடங்கல்.

வருந்தும் மனமும், பொருந்தாத குணமும் போக்கு.

வெற்றி உன்பக்கம் விளையும்.

துணிந்து பார்: தொடர்ந்து செல்.

உனக்குள்ளே உன்னை ஒருதரம் எண்ணிப்பார்

சாதனையும் உனக்குள்ளே
சாதனையாளன் உனக்குள்ளே
சாதிக்க ஏன் தயக்கம்?

பிரபஞ்சத்தில் நீ வாழலாம்.
நினைத்தால்....
பிரபஞ்சத்தை நீ ஆளலாம்.
உனக்குள்ளேயே உண்டு பிரபஞ்சம்
அறிவை நெறிப்படுத்து

இங்கு எதுதான் தூய்மை?
இங்கு எதுதான் உண்மை?

அறிவே தூய்மை,
அதுவே உண்மை,
அதுவே சக்தி.....
உனக்குள்ளே உன்னை ஒரு தரம் எண்ணிப்பார்.

இனியொரு விதி செய்வோம்

-அமீர்மன் கே.எம்.முகமட்-

இனியொரு விதி செய்வோம் - அது
எம்மவர் வாழ்வில்
நிலைபெறச் செய்வோம்!
சாதிப் பேய்க்கு
சமாதிகள் கட்டி
விதிகள் தோறும்
விழாக்கள் எடுப்போம்!

இனியொரு விதி செய்வோம்
அதை
எந்த நாளும் காப்போம்!

ஆசிய ஜோதியும்
அல்-குர்ஆனும்
பகவத் கீதையும்
பரிசுத்த வேதமும்
பேசிய உரைகள்
பேனாவில் ஊற்றி
புது
தேசிய கீதமொன்று வரைவோம்!
அதை
தேசம் முழுவதும் அறைவோம்!!

இனியொரு விதிசெய்வோம்
அது
எம்மவர் வாழ்வில்
நிலை பெற செய்வோம்!!

புத்தக பூக்களில்
மகரந்த மணிகளாய்
மறைந்து கிடக்கும்

தத்துவத் தேன்துளிகளை
கலகத்தில் கண்விழிக்கும்
உலகத்தின் பாதங்கள்
சமாதானத் திசையில் பயணிக்க
கலங்கரை விளக்காக்குவோம்
அந்த
அறிவியல் ஜோதியில்
ஒற்றுமைக்கு உலவைக்கும்
வேசங்களை இனங்காண்போம்!

புத்தரும் யேசுவும்
சத்தியத் தூதரும்
போதித்த வேதங்கள் ஒன்று!
அதை
புரிந்து கொள்ளாதவர்
விவாதிக்க வந்ததால்
வளர்ந்தது பேதங்கள் இங்கே.....!
எனும்
சத்தான கீதங்கள்
சமூகத்தில் உலாவர
இன்றே
சத்தியப் பிரமாணம் எடுப்போம்

இனியொரு விதி செய்வோம்
அதை
எந்தநாளும் காப்போம்!

மனிதராய் ஜனனித்து
புனிதராய் மரணித்த
வள்ளுவனும் பாரதியும்
தெள்ளு தமிழிலே
சொல்லி வைத்ததை
செல்வமாய்க் கொண்டு
நாம் வாழ்வோம்
பிறருக்கு
சேவைகள் செய்து மகிழ்வோம்.

இனியொரு விதி செய்வோம் - அது
எம்மவர் வாழ்வில்
நிலைபெறச் செய்வோம்!

சாவையும் வென்றோவோம்

- திருமதி நாகராணி சீதரன் -

சின்ன மனதில் சிந்தனைத் தீபம்
ஏற்றி மகிழ்ந்தோமே - நீர்
சிரித்து மகிழ உழைப்புத் தந்து
சேவை புரிந்தோமே
பாடியும் ஆடியும் பயிற்றிட வென்று
பலநிலை கொண்டோமே.
ஏட்டில் உம்புகழ் எழுதிட வைக்க
எம்மையே தந்தோமே.

நோய்ப்பல கொண்டு வருந்திடும் போதும்
தாயென வந்தோமே - எமை
தாயரம் துரத்தத் துவண்டிடும் வேளை
பயிராய் நினைத்தோமே
உயிரே செல்ல உதவிடும் பொருளாய்
ஊக்கம் கொடுத்தோமே
வியர்வைத் துளியும் உம்பொயர் சொல்லும்
உயர்வைக் கண்டிடவே.

வகுப்பறை எங்கள் வாழ்விடமென்று
விருப்புடன் வந்தோமே - நம்
விழிமூடிடும் தூக்கம் நினைத்திடமறந்து
விடைத்தாள் படித்தோமே
பெற்றவர் நாமாய் பெருமைபெற்றிட
ஏக்கம் வளர்த்தோமே
கற்றவர் சபையில் கண்டிடமுடிந்தால்
கனிப்பினில் மிதந்தோமே.

நானைப் பொழுது உமக்காய்மலர்
 நாமே உரமானோம் - நல்ல
 சோலை மலராய் சுகந்தம்பரப்பி
 காவல் பொருளானோம்
 அழகிய மாலிகை அமைத்திட எண்ணி
 அடிக்கல் போட்டோமே
 எழுந்திடும் வேளை இடையினிலிங்கு
 எருக்கலம் பூத்ததுவோ?

சங்கத் தமிழும் சந்தக் கவியும்
 மங்கி மறைந்ததுவோ - இங்கு
 பொங்கும் உணர்வைப் புழுதியில் மறைத்து
 பொம்மைகள் ஆகுவதோ
 எங்கள் தமிழிது எங்கும் வளர்ந்திட
 இருகரம் உயர்த்திடுக
 கங்கை நீராய் கழுவி வென்றே
 உயிர் காத்துக்கிடந்திடுவோம்.

புத்தகப் படிப்பைப் புத்தியில்பதித்து
 சொத்தினை இழக்காது - வெறும்
 அத்திக்காயாய் அருகிப்போகும்
 அன்பைக் கண்டிடவே
 நித்தமும் செத்து நெஞ்சையுருக்கும்
 வித்தை அகன்றிடவே
 படித்ததை எடுத்துப் பாதை அமைத்தால்
 சாவையும் வென்றிடுவோம்.

மனமிஸ்ஸை

- வி. எம். நஜீமுதீன் -

முத்தோரை மதியாது - அவர்
முன்னாடி புகைபிடித்து
சாத்தான் எனக்கேட்க
சற்றேனும் மனமில்லை.

கள்ளன் பிறர்பொருளை - நாளும்
களவாடி தின்றானென
குள்ளப் பேர்சொல்ல
குவலயத்தில் மனமில்லை

சாராயம் குடித்துமே - நான்
சாஞ்சாடும் நிலைகண்டு
சீரற்றோன் எனவைய
சீலமிதில் மனமில்லை

காமப் பசியடக்க - யான்
கன்னியரைக் கண்ணடித்து
சேமமோடு உறவா
சிறிதேனும் மனமில்லை.

பாடையிலே போவரினும் - நான்
பாவையரைப் பழித்தேனென்று
சோடப் பேர்வாங்க
சீலமிதில் மனமில்லை.

பிறரது ஆலயத்தை - இவன்
 பேத்த பாவியென
 தரக்குறைவாய் பிறர்கதைக்க
 தரணியிலே மனமில்லை.

படைத்தோனை தினம்மறந்து - எப்
 பள்ளியிலும் தொழுகாது
 கடையோனாய்த் திரிவதற்கு
 கடுகளவும் மனமில்லை

கயவனுக்கு முன்னிலையில் - நான்
 கைகட்டி வாய்பொத்தி
 தயக்கமாய் நிற்பதற்கு
 தங்குலத்தில் மனமில்லை

சாகு வருமுன்னே - நான்
 சரியில்லை வாழ்வென்று
 நோக நஞ்சருந்தி
 உயிர்நீக்க மனமில்லை.

பெற்றோரைப் பாராது - நான்
 பெரிதாக வாழஎண்ணி
 சுற்றி உலகெல்லாம்
 சுழற்றுதற்கும் மனமில்லை.

அடுத்த வீட்டாளோ - மிக
 அழகாக தோன்றுவதால்
 கடுகடுப்பாய் மனையாளை
 கடிந்துகொள்ள மனமில்லை.

சத்தியமாய் நானொரு கவிஞனல்ல

- வினைவேந்தன் -

சத்தியமாய்
நான் ஒரு
கவிஞனல்ல.

கற்பனை வளமோ
எனக்கு இல்லை.
நித்திரையில் கூட
நான் ஒரு
நல்ல கனாக்
கண்டதில்லை.
எனவே தான்
சத்தியமாய்
நான் ஒரு
கவிஞனல்ல.

சிந்தனையில் சிறகடித்து
பறக்க முயல்கின்றேன்.
முந்தியும் பலமுறை
முயன்று வீழ்ந்தேன்.
பிந்தி முந்திப்
பிறவியிலே எனக்கோ,
கவிதைத்
தொடர்பு இல்லை என
நான் நன்கறிவேன்.
எனவேதான்,
சத்தியமாய்
நான் ஒரு
கவிஞனல்ல.

கவி எழுத
அதற்கோர்
ஆற்றல் வேண்டும்.
இல்லை.
பிறப்பினிலே
அந்த ஆற்றல்
அமைய வேண்டும்.
என்று சொன்னால்,
எனக்கேன்
இந்த ஆசை?
எனவே தான்,
சத்தியமாய்
நான் ஒரு
கவிஞனல்ல.

வண்ண வண்ணப்
பூக்களை,
வகை வகையாய்த்
தேர்ந்தெடுத்து
வடிவாகக் கோர்த்தெடுத்து
மாலை ஆக்கி,
விண்ணாளும்
மன்னர்க்குச்
சாற்றுதல்போல்.

அர்த்த முள்ள
வார்த்தைகள்

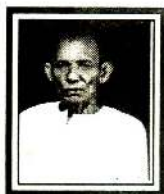
ஆங்காங்கே
சேர்தெடுத்து
இசைபட, நயமொடு
இனிதாய்க்
கோர்த்தெடுத்து
பாமாலை புனையும்
பக்குவமோ
தனி
எனவே தான்
சத்தியமாய்
நான் ஒரு
கவிஞனல்ல.

வார்த்தைகளில் தான்
எத்தனை
மாயாஜாலம்
காட்டுகின்றான்
இந்தக் கவிராசன்?
மனதினிலே
தோன்றுகின்ற
எண்ணங்களை
மயக்கமின்றி
வடிக்கின்றான்
வார்த்தையிலே.

படிப்பவனோ,
ஆனை கண்ட
குருடன் போல,
எத்தனை கருத்துக்களைக்
கறுகின்றான்?
அப்பப்பா!
என்னே கவிதை
இன்பம்.
என்னே கவிஞன்
திறம்.

எத்தனை சுவையோடு
இதயம் குளிர்ந்திட
இன்பம் கொடுக்கும்
இளமங்கை
போன்றல்லோ
கவிதை வந்தாள்,
அத்தனை திறமையொடு
கவிபுனைய
என்னால் முடியாது.
எனவேதான்
சத்தியமாய்
நான் ஒரு
கவிஞனல்ல.

இயற்கை எழில் நிறைந்த தம்பலகாமம்

- க. வேலாயுதம் -

தம் பலத்தால் கமத் தொழிலை விருத்தி செய்து
தமிழ்க் குடிகள் வாழுகின்ற காரணத்தால்
தம்பலகாமம் எனும் பெயரைப் பூண்டு - எங்கள்
தாயகமாம் உழவர்குலம் தழைத்த பேரூர்
செம்பவளத் திருமேனி உடையோனாகச்
சீவர்களை ரெட்சிக்கும் கருணை வள்ளல்
எம் பெருமான் கோணேசர் கோயில் கொண்டு
இருக்கின்ற திருப்பதியும் இந்த ஊரே.

சிறுநூர்கள் ஓர் வளைவில் திடல் திடலாய்
தெருக்களாற் தொடர்புற்றுத் தென்னை குழந்து
சிறுநூறு பலவாறாய்ப் பிரிந்து ஓடிச்
சென்னலுக்கு நீர் பாய்ந்து தேங்கி நிற்கும்
வற்றாத தடாகங்கள் அவைகளிலே
வளர்த்திருக்கும் தாமரைகள் செங்கழுநீர்
முற்றாகப் பரந்திருக்கும் பசுமைக் காட்சி
முழுவதிலும் மருத நில எழிற் கோலங்கள்.

பொங்கி வரும் கந்தளாய் நீர் வயலில் பாயும்
புதுப் புனலால் நிறைகின்ற தடாகங்களில்
சங்கினங்கள் வயிறுழைந்து ஈன்ற முத்துக்கள்
தாமரையின் இலை கிடக்கக் கண்டன்னங்கள்
தங்களது முட்டை என அடைகிடக்கும்
தரை வளமும் நீர் வளமும் நிறைந்த இவ்வூர்
மங்கையரும் ஆடவரும் சேர்ந்துழைத்து
வயல் வெளியில் நெல் விளைத்து மகிழும் நாடு.

கோணேசர் கோயில் கொண்டு இருப்பதாலே
கோயிற் குடியிருப்பு அதற்கு அப்பால்
குணதிசையில் குஞ்சுடப்பன் மாக்கைத் திடல்கள்.
ஐயனார் நாயன்மார் திடல்களுக்கு

அண்மையில் நடுப் பெரும் திடல் முள்ளியடி
வர்ணமேடு வன்னிச்சியார் கரைச்சைத்திடல்கள்
கண்ணகிக்கு வேள்வி செய்யும் கள்ளி மேடு
கடலோரம் சம்மாந்துறை சிப்பித்திடல்கள்.

கூட்டங்கள் கூடியதால் கூட்டாம்புளி
கூட்டமாய்ப் பசு வளர்த்த பட்டிமேடு
காட்டு நிலமாய் இருந்து பின் திருந்திக்
கனதியாய்க் குடி சனங்கள் நெருங்கி வாழும்
மேடான புதுக்குடியிருப்பு பாலம் போட்டார்
மேற்கினிலே குடியேற்றம் இவ்வவுளம்
நெடிகதன்று சங்கிலித் தொடர்போல் ஊர்கள்
நிறைந்துள்ள தமிழ் ஊரே தம்பலகாமம்.

கன்னல் வேலி வரம்புடுத்துக் கயல்கள் துள்ளும்
கழனி சூழ்ந்த தம்பலகாமம் வாழும் மக்கள்
சென்னெல்லை அமோகமாக விளையச்செய்து
சேமிப்பாய்க் கொட்டுகளில் நிரப்பலுடன்
இன்னலுறும் யாழ்ப்பாண மக்களுக்கும்
இரயில் பெட்டிகளிலேற்றி அனுப்பி வைத்து
தன்னிறைவில் விருந்தோம்பி வாழ்வ தொன்றே
தமிழ் உழவர் கடைப்பிடித்த குறிக்கோளாகும்.

சாதியிலே அனைவரும் தமிழராகச்
சமயத்தில் சைவ நெறி பிறளாராக
ஆதியிலே இருந்துழவு செய்து நெல்லை
அமோகமாக விளைவிக்கும் நற்பணியில்
சோதனைகள் அடுத்தடுத்து எதிர்வந்தாலும்
துயருற்று வருந்தாமல் தொடர்ந்துழைத்து
சாதனைகள் புரிந்து வந்த உழவர்மக்கள்
தற்போது நெருக்கடியால் கலங்குகின்றனர்.

மழை விட்டும் தூவானம் மாறிடாத
மகிழ்வற்ற காலமாக இருப்பதாலே
உழவர்க்குத் தொழிற் குறைவு உணவுப்பஞ்சம்
ஊக்கமாய்ச் செயல்புரிய வழியும் இல்லை.
களை கட்டும் போர்மேகம் கலைவதெப்போ?
கஷ்டங்கள் எமை விட்டு அகல்வதென்று?
அழுகின்ற நிலைமாறி முன்போல் வாழ,
ஆதிகோணேஸ்வரர் அருள வேண்டும்.

இனியேனும் எழுது மடல்

- ஆலையூரன் -

என்னினிய இராமையா - உன்
இனிய நண்பன் எழுதுகிறேன்!
உன்னுடைய மடல் காண - நாள்
ஒவ்வொன்றாய் எண்ணுகிறேன்!

கண்டிக்கு வந்தொருக்கா - அருமைக்
கலகா உன் ஊரதனில்
கண்குளிரச் சில நாட்கள் - சற்றுக்
களித்திருக்க நினைத்தேன் நான்!

அங்கேயும் “றவுண்டப்பாம்” - புது
ஆட்களென்றால் தப்பாதாம்!
இங்கேயும் பல தொல்லை - நாம்
என்னபழி செய்தோமோ?

திருக்கோணமலையிப்ப - முழுதாய்ச்
சிதறுண்டு போச்சுதிங்கு!
தெருக்கோடிப்பக்கமெல்லாம் - சுற்றித்
திரிவதென்றால் சங்கடம்தான்!

சுற்றிவரக் கடலிருந்தும் - வெயில்
சுட்டெரிக்கும் திருமலையைப்
பற்றியுனக்கென்ன சொல - எல்லாம்
பாழாச்சு! பழங்கதைதான்!

எல்லாமே சந்தேகங்கள் - நாம்
 இருப்பதிங்கு சோதனையில்!
 சொல்வதாயின் இம்மண்ணில் - சின்னச்
 சுதந்திரமும் அற்ற நிலை!

எமக்குள்ளும் பலவிதங்கள் - ஆமாம்
 “இவன் வேறு” “இவன் வரத்தான்”
 அமார்க்களங்கள் இப்படியாய் - ஏன்
 ஆர்மீதும் பழியெதற்கு?

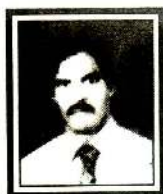
உன்ர ஊர் கலகாவில் - நீர்
 ஊற்றொன்றே போதுமடா!
 தென்றல் தவழ் மலைகள் - பச்சைத்
 தேயிலைகள்! பூவாசம்!

சில்லென்ற குளிர்காற்றும் - எமைச்
 சேர்த்தணைக்கும் பனிப்புகார்கள்!
 எல்லையிலாப் பசுமையங்கு - சற்று
 இருந்தாலே இனிப்பாகும்!

சத்திழந்த தேயிலையின் - இங்கிச்
 சாயத்தைக் குடிக்கையிலே
 சத்தியமாய் உன்முகந்தான் - என்னைச்
 சாடி வந்து போட்டுலுப்பும்!

சுகந்த மணம் பரப்பும் - நீ
 சுமந்து தந்த தேயிலையின்
 இதங்கொள் இனிமையினை - நான்
 இன்றைக்கும் நினைப்பதுண்டு!

உன்னைப்போல் இனிமையது - உன்
 இனிய ஊர் கலகாவும்
 என்னாளும் இனிக்கட்டும்! - நீ
 இனியேனும் எழுதுமடல்!

விடிவு வரும் நாள் எப்போ?

- புரட்சிவண்ணன் -

சங்கத் தமிழ் என்றும்
சந்தனச் சோலை என்றும்
திங்கள் முடியென்றும்
தீந்தமிழ் இனிமை பென்றும்
வள்ளுவன் இனிமை சேர்த்த
தரணி போற்றும் மொழியென்றும்
சொல்லி வந்த தமிழினம் இன்றும்
சொந்த மில்லா தவிப்பதைப் பார்.

சொந்த பூமியெங்கும்
சொந்த மில்லா வாழுதடா
பந்த பாச மெல்லாம் இன்று
பாதையின்றித் தவிக்குதடா
வந்தவர்கள் நாங்கள் என்று
வார்த்தை சொல்லும் ஓர் கூட்டம்
சொந்தம் உனக்கில்லை
சொன்னதைக் கேட்கட்டுமாம்

கல்வியிலே மந்தநிலை
தமிழுக்கோ உரிமையில்லை
சொல்லி அழ யாருமில்லை
சொன்னவனோ வாழ்ந்ததில்லை
யார் அடித்து அழுதாலும்
அணைத்திட வருவதில்லை
அல்லப்படும் கதைகள் சொல்ல
ஆயிரம் பேனா முனை.

தாய் நெஞ்சம் அழுதாலோ
தந்தை அழுதிடுவான்
சேய் அழுதாலோ மூவரும்
சேர்ந்தே அழுதிடுவார்
பாயில் விழுந்தாலோ
சொந்தம் அருகிலில்லை
தாய் இறந்தாலோ - சொந்தம்
வந்து சேர காலமில்லை.

போராட்டம் என்று சொல்லி
உயிர்கள் எல்லாம் பலியாடாய்
வேரோடு அழிப்பேன் என்று
வெற்றி பெற்றோர் யாருமில்லை
மாறாக தமிழினம் தான்
சேற்றிலே மூழ்குதடா
சாராயக் கடையில் மட்டும்
சந்தோஷக் குரல் கேட்குதடா.

வருடங்கள் மாறிவரும்
ஒப்பந்தங்கள் உயிர் பெறும்
குருடர்கள் அங்கயினோர்
எண்ணிக்கை குறைவதில்லை
பருவ இளம் வட்டங்கள்
உயிர் குடிக்கும் யுத்தத்தைப் பார்
சிறகொடிந்த பறவை போல்
உயிர் துடிக்கும் நிலையைப் பார்

வெண் புறாவை எதிர்பார்த்து
வெந்து போனது தமிழினம்
மண் எங்கும் பூமணக்கும்
நாள் வருமா எப்போது?
புண்ணான நெஞ்சங்களில்
புதுப்புனம் பாய்வதெப்போ
விண் வாழும் தமிழ் நெஞ்சில்
விடிவு வரும் நாள் எப்போ?

காலைக் காட்சி

- எம்.வை. ராஜ்கபூர் -

வட்டக் குடைபிடித்து
வடிவான சாரி கட்டி
வட்டக் கருவிழிக்கு
வழிந்தோடா மைதீட்டி
வருவாளே வாத்தியம்மா!

ம்...பா, ம்...பா, ம்...பா என்றழைக்குது பசு
க்...கா, க்...கா, க்...கா வெனக் கரைந்தது காகம்

புறாமலை மேல் சுற்றித்திரிகின்றது போலே
புத்தகப் பைகளைச் சுமந்த
வெண் புறாக்கள்!
புகக், புகக், சரக், சரக்,
காலணிச் சத்தங்கள்

ஞர், ஞர், டர், டர் என்ற பழைய எஞ்சின் உறுமல்
ச்சர், ச்சர், ச்சர் மானுடவாகனம் மிதிபட்டுச் சத்தம்

ஆலைச் சங்கொலிபோல
காலையில் பள்ளி மணியோசை
வேளை தப்பி வெளிக்கிட்டால்
சாலையில் நிற்கும் பள்ளிப் பிள்ளை
பாலை நிலத்துப் 'பனிஸ்மென்ட்'

கர், கர், ரென்ற பழைய இரும்புக் கேட்டை
விர் விர் ரெண்டு வாச்சர் இழுத்து முடுவான்

வரட்சி

- T. C. சற்குணராஜன் -

வானது பொழியவில்லை. பூமித்தாய் நனையவில்லை
வயல்களிலும் சோலைகளிலும் பயிரினங்கள் செழிக்கவில்லை
வாடியே வதங்கிநின்று வேதனையைச் சுமந்தபடி
வளர்ச்சிநிலை குன்றிநிறப் பெயர்ச்சியினை அடைந்ததடி.

தாவரத்தின் தளர்ச்சிகண்டு மனம்நொந்த விவசாயி
தான்கொண்ட வேதனையால் பகலவனைத் திட்டுகின்றான்
நெற்றிவியர்வை சிந்தியென்ன நேர்த்திபல் வைத்தென்ன
நேற்றுவரை மழையில்லை பட்டகடன் தீரவில்லை.

காடெல்லாம் கருகிவிட கானகத்தில் ஒளியில்லை
காவினிடை வாழுகின்ற விலங்கினத்திற் குணவில்லை
தங்குதற்கு மரமில்லை தவிப்படக்க நிழலுமில்லை
தாகந் தணிப்பதற்குத் தண்ணீர்பெற வழியுமில்லை.

ஆறுகளும் வற்றிவிட போவதற்கு இடமின்றி
அழகுமிகு நாரையினம் உடல்வலுவை இழந்துவிட.
அல்லியொடு குவளையினம் அழிந்தொழிந்து போதைனால்
அருமையான ஊர்களெல்லாம் வனப்பிழந்து போயினவே.

ஆலயங்கள் தோறுமெங்கும் அர்ச்சனைக்கு மலர்களில்லை
ஆகாயத்தை முட்டிநிற்கும் புழுதிக்குமோர் அளவுமில்லை
மாந்தரிலே மலர்ச்சியில்லை மாண்புடைய ஒழுக்கமில்லை
மங்கலங்கள் மறைந்துவிட அமங்கலங்கள் பெருகினவே

வறுமையென்னும் புயலினிலே சிக்கித் தவித்தமக்கள்
வாட்டுகின்ற நோயினுக்கு ஆளான நிலையினிலே
கூற்றவரின் குரல்கேட்டுக் குதூகலமாய் ஒடிவிட
கூடிநின்றோர் வாழ்க்கையினைச் சுமையாக்கி விரக்தியுற்றார்.

காண்பாரோ

- கேணிப்பித்தன் -

கடலாடி வரும் காற்றே
கண்டனையோ இவர் துயரை
உடலாடி உயிர் வாடி
உருக் குலைந்து அழிகிறாரே!

கூண்டில் அடை பட்ட
குருவிகள் போல் ஆகினரே
கூண்டினை உடைத் தெறிந்து
குலவிவர நாள் வருமோ?

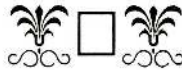
அதிரும் ஷெல் அடிகள்
அசையும் படை அணிகள்
உதிரும் குருதி வெள்ள
ஊற்று மண்ணில் ஓடுதுபார்

கால் பதிக்கும் இடமெல்லாம்
கண்ணி வெடி கால்பறிக்கும்
மேல் உயரத் தலைநிமிர்ந்தால்
வெடி பாய்ந்து உயிர்பறிக்கும்

கோலமயில் போல் பருவம்
கொண்ட இளம் கன்னியரை
ஈழ மண்ணில் கற்பழித்து
எறிந்து விளை யாடுகிறார்!

சிறையில் அடைத்து வைத்து
 சிற்றுயிரை கொல்வது போல்
 அறைந்து உயிர் பறித்தாரை
 யார் தட்டிக் கேட்ப திங்கே?

என்றோ விடியும் என்றே
 ஏங்கி நிதம் வாடுகிறார்
 ஒன்று பட்டு விலங்கொடியும்
 ஒருபெருநாள் காண் பாரோ?

முற்றத்து மல்லிகை

- தாய் - சுப்பிரமணியம் -

முற்றத்து மல்லிகை அன்றும் இன்றும் என்றுமே
முழு உலகையும் வியக்கவைத்து மணம் பரப்பும்
வற்றாத கடலும் வளமான பூமியும் கொண்டு
முற்றாக நிறையப் பெற்ற முற்றத்து மல்லிகை
ஈழமென்ற முற்றத்தில் இயற்கையின் எழிலாக
திசையெலாம் கதிர்வரப்பும் கதிரவன் தோன்றும்
திசையிலாம் பூத்திருக்கும் சிறப்பான நகரம்
வடக்கு கிழக்கு மாகாணத் தலை நகர்
வரலாற்றில் மணம் பரப்பும் திருக்கோணமலை.

திருக்கோணமலை தன்னில் சிறப்புக்கூற
அருட்கோணேசர் ஆலயம் ஒன்றே போதும்
இருட்கோலம் உடனகலும் கிழக்கு மல்லிகையின்
எழிற்கோலம் ஒன்றிரண்டு ரசித்துப்பார்ப்போம்
மான்துள்ளி விளையாட அரண் மதிற்கோட்டை
மீன்துள்ளி அலைபாய விரிந்த நீலக்கடல்
வான்பரந்த நிலையில் வழிகாட்ட கலங்கரை
தேன்கவை பொழுதுகழிக்க மணல் கடற்கரை

கப்பல்கள் அணைக்கும் இயற்கைத் துறைமுகம்
தெப்பங்களும் பயப்படும் படுபாதாள மலை
பிரித்தானியர் விட்டுச் சென்ற கடற்படைத்தளம்
உரித்தான சொத்தாய் இங்கு மணம் பரப்புகிறது
இனிப்பைச் சேர்க்கிறது “கந்தளாய்க்” கரும்பின் மூலம்
உணவுக்கு
உவர்ப்பைத் தருகிறது “நிலாவெளி” உப்பின்மூலம்
குளிரைத் தணிக்கிறது “கன்னியா” சுடுநீர் மூலம்
மின்னிக் கொண்டிருக்கிறது “புல்லோட்டை” மணலின்மூலம்

ஆலங்கேணியில் கொழுப்பான கட்டித் தயிர்
 ஈச்சிலம்பற்றையில் இயற்கைத் தேன்வதை
 சாம்பல்தீவின் முக்கனி மாம்பழம் பலாப்பழம்
 ஒன்றிணைந்து உண்டால் வருவது ஒருகோடிகவை

ஈழத்து வரலாற்று நிகழ்வில் இன்றுவரை
 முதலிடம் பெற்று நிற்கும் எத்தனையோ விடயங்கள்
 முன்னணியில் திகழும் எத்தனையோ கலைஞர்கள்
 முற்றத்து மல்லிகையின் சிறப்பான இதழ்களாகும்
 அறிவு வளர்வுக்கு அசையாமல் தீனிபோடும்
 அழகான கடற்கரை அண்டியுள்ள வாசிகசாலை
 உடல் வளர்ச்சிக்கு நிறைவாக இடம்தரும்
 பெரிய முற்றவெளி “மக்கெய்ஸ்” விளையாட்டரங்கு
 ஈழநாட்டில் முதன்முதல் பூத்த மல்லிகைகள்

முற்றத்து மல்லிகையை தமிழ் உலகமறிய முற்றும்
 முழுதாக முயற்சித்து திடம் கொண்டு தடம்பதித்த
 முதல்வர்கள் நம்மவர்கள் ஏராளம் இவர்களில்
 மூத்தவர் அகிலேசப்பிள்ளை “கண்டியரசனைத்” தந்தவர்
 தித கனகசுந்தரம்பிள்ளை, சரவணமுத்துப்பிள்ளை சோதரர்
 இசைத்துறைக்கு கால்கோளிட்ட பால இராஜ இராஜேஸ்வரி
 கவித்துறையில் புகழ்பெற்ற “திருக்கோணமலைக் கவிராயர்”
 இலக்கியத்துறை விற்பன்னன் “தரும சிவராமு”
 தம்பலகமப் பண்டிதர் சரவணமுத்து புலவன் சத்தியமூர்த்தி
 பண்டிதர் வயிரமுத்து காலத்தால் மறக்க முடியாதவர்கள்
 புகைப்படக்கலைஞர் கணபதிப்பிள்ளை, சரவணபவன்,
 வில்லிசை கதாப்பிரசங்கி சிவயோகச் செல்வன்சாம்பசிவம்

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் முற்றத்து மல்லிகையின்
 மணம்பரப்பும் இசை கலைஞர்கள் பஞ்சபெரட்டணம், பொஸ்கோ
 மெல்லிசையில் முதல்தட்டைப் பதித்த “பரமேஸ் கோணேஸ்”
 கவித்துறையில் நூல்கள் வெளியிடும் “மகிபாதேவன்”
 பத்திரிகைத்துறையில் மணம் பரப்பும் பலரின்குண்டு
 பாராட்டுக்கள் பல பெற்ற ‘வ.அ’ என்றழைக்கும்

தமிழ்ஒளி இராசரெட்டினம், தமிழ்மணி பாலேஸ்வரி
அருள்சுப்பிரமணியம், திருமலை சுந்தா புரட்சிபாலன்
“தாமரைத்தீவான்” “ஆலையூரான்” கேணிப்பித்தன்
வானொலி ரூபாவாஹினி நாடக ஹோச் அருள்பாவுடன் *

மயில்வாகனம்

திரைப்பட இசையமைப்பாளர் 'திருமலை பத்மநாதன்' அவர்
இசைக்குப் பாடலமைக்கும் மதிவதனன், சண்முகப்பிரியா
திக்கெல்லாம் பிரசங்கிக்கும் ஞானசிரோன்மணி வாடிவேலு ஐயா
கொம்பியூட்டரில் சாதகம் பார்க்கும் சோமஸ்கந்த ஐயா
சிறப்பான சினிமா கமரா நிபுனன் நெல்சன் ஸ்ரீஸ்கந்தராசா
வானொலி பாடகர் முத்துலிங்கத்தின் மகன் ஜெயபாரதிதாசன்
பத்திரிகைத்துறை தாகம் மைக்கல் கோலின்
ஊடகத் தொடர்பாளர் குருநாதன் கோணேஸ்வரன்
விபுலானந்தா இசைக்கல்லூரி முதல்வர் இராஜேஸ்வரி
திரைப்படப் புகழுடன் வில்லிசை சிறப்போடு நல்ல
நாடகங்கள் தயாரித்து நடிக்கும் வெளியிட்டாளன் அமரசிங்கம்
விரிந்துரைக்க விடயங்கள் இன்னும் நிறையவுண்டு
பக்கங்கள் கூடும் பதிப்பாளர் நெஞ்சம் பதைபதைக்கும்
மீண்டுமொரு வெளியீடு வராமலபோகும்? அப்போது
தளராது முற்றத்து மல்லிகையின்
மணம் பரப்புவோரை தொடர்ந்து மீட்டுப்பார்போம்.

உயிர்

கலக்க விரும்புகிறேன்

- ஆ. அசனார் -

கைவளையல் கலகலக்க ஓடிவந்து,
தையலவள் என் மனத்தில் உறங்கி விட்டாள்.
மெய்யெனவே காதலினை அவிழ்த்துவிட்டு,
மெய்சிலிர்க்க இன்றெங்கோ சென்றுவிட்டாள்.

அன்னவளை நான்தேடி அலைகின்றேனே
அன்பமுதே என்றாக்கக் கூவுகின்றேன்
இன்றிதயம் பிளந்து நிற்கும் என்முன்வந்து
செம்பவள வாய்காட்ட அவளிங்கில்லை

மென் காற்றே! மெல்லியளை உடனே கண்டால்
மேதியினில் அவளிருக்கும் இடம் தெரிந்தால்,
என் தவிப்பை உடன் சொல்லு ஏங்கி நிற்கும்,
என்னுள்ள விரக்தியினை எடுத்தே கூறு!

உன்முச்சால் மெல்லியளை இழுத்து வந்து
என்முன்னே நிறுத்தாயோ? இல்லாவிட்டால்
உன்னோடு உயிர் கலக்க விரும்புகின்றேன்
உறுதுணையாய் என்னுயிரை எடுத்திடாயோ?

விரைகின்றது மக்கள் கூட்டம்

- திருமதி சாரதா சற்குணராஜா -

காலைக் கதிரவன்தான் கண்விழிக்க வில்லையடி
கோலக் குயிலெழுந்து பாட மறந்ததடி
ஆகாயத் தோட்டியதோ மாந்தர்களைக் கரைந்தெழுப்ப
அழகுமிகு சேவலினம் அச்சத்தால் கூவிடவே

ஊரின் அமைதியினைக் கீழிக்கின்றது கர்ச்சனைகள்
உறுமல் ஒலியோடு பறக்கிறது வாகனங்கள்
துள்ளிக் குதித்தபடி துவக்குடனே ஓடிவந்து
துணிவுடனே வளவுக்குள் நுழைகின்றார் படைவீரர்

வைகறைப் பொழுதினிலே சாலையிலே சந்தடிகள்
வாசல்கள் தோறுமெங்கும் வீரர்களின் அட்டகாசம்
வயோதிபரும் குழந்தைகளும் வாலிபரும் ஒன்றிணைந்து
வரிசையாக நடக்கின்றார் இடையர்முன் மந்தைபோல

தேடுதல் வேட்டைக்குப் பாலிகள்தான் பலியானார்
தேடுதற் குரியவனோ பலமைல்கள் கடந்துவிட்டான்
குழந்தைகளின் அவலக்குரல் உள்ளத்தை உருக்கிடவே
குமுறிஎழும் வேதனையும் பனிக்குளிரும் வாட்டிடவே.

கல்வாரி மலையினுக்குக் களங்கமற்ற யேசுபிரான்
கசையடிக்கு ஆளாகிச் சிலுவைதனைச் சுமந்தகதை
வாழ்க்கையிலே தொடர்ந்துவர ஊரிலுள்ள விசாலமான
விளையாட்டு அரங்கைநோக்கி விரைகின்றது மக்கள் கூட்டம்

காத்திருப்பு

- ஜெ. மதிவதன் -

பூஜித்துப் பாதுகாத்து
நெஞ்சில்
உன்னையே சுமந்து
நினைவுகளில்
உடனுடனையே கலந்து
கவாசக் காற்றும்
நீ தான் என
இறுமாந்திருந்த எனக்கு.....
காற்றில் வந்து
காதல் விழுந்த செய்தி.....?
உண்மையா என
ஒப்புக் கொள்ளவும்
முடியவில்லை
பொய் என
விலக்கி விடவும்
முடியவில்லை.....
உன்
ஆராதனைக்கு ஏங்கவில்லை.
உன்
அலட்சியம் தான்

புரியவில்லை.....
கண்கள் பேசி
இதயம் ஏற்றுக்கொண்ட
அன்பால்
இன்று உனக்கு ஐயமா?
இதய வீட்டை விட
உயர்ந்த வீடு இன்று
உனக்கு இலட்சியமானதா?

உன்னைப்போல
தூக்கியெறிய என்னால்
முடியவில்லை.....
காலம் கணியும் என்று
காத்திருந்த
வேளைகளை விட.....
உன் பேச்சிற்காக
காத்திருக்கும்
இந்த நேரங்கள்
யுகமாகின்றன
எதுவானாலும்
நான்
காத்திருக்கிறேன்.

புதுமை வேண்டும்

புலவர்

வை.சோமாஸ்கந்தக்குருக்கள் D.Ac.

புறம்நல்கும் நம்முன்னோர் பீடுயர்ந்த வாழ்வைப்
 பல போற்றி நாம்பேசல் புதுமையன்று
 அறங்கூறும் வள்ளுவரின் உரைகள் நாடி
 அதுவிரித்து உரைசெய்தல் புதுமையன்று
 திறன்சான்ற தமிழ்மன்னர் வீரம் முன்னாள்
 திறமையுடன் எடுத்துரைத்தல் புதுமையன்று
 பிறழாத நீதியுடை வாழ்வு முன்னாள்
 பலபேசல் இவையெல்லாம் புதுமையன்று.

வளர்கின்ற விஞ்ஞானம் நன்குணர வேண்டும்
 வகுத்ததனை நன்கெண்ணி உளம்கொள்ளல் புதுமை
 உளநூலின் நிறைபொருளின் திறன்பேசல் புதுமை
 உயிரினத்தின் வாழ்வதனை ஆராய்தல் புதுமை
 வளமான சித்தாந்த வேதாந்தப் பொருளை
 விதந்தோதி அதனுயர்வு நலம் காணல் புதுமை
 வளமான வருங்கால உயர்வுக்கு வேண்டும்
 விரிவடையும் விஞ்ஞானம் நாம் போற்றல்புதுமை.

நெருப்பு வானத்தில் ஒரு கறுப்பு நிலா

- கிண்ணியா ஏ. நல்புள்ளா -

தென்றலே

நீ

என்னை மட்டும்
கடுவதேன்?

மல்லிகையே

நீ

என்
கூந்தலுக்கு மட்டும்
டைவஸ் சொன்னதேன்?

நிலவே

நீ

வெள்ளைதான்
அதற்காக
என்
கறுப்புத் தோலுக்கு
உன் வெண்மையை
தர வேண்டாம் !

இந்த சீதைக்கு
கருணை காட்ட
வெள்ளை மனசு படைத்த
ராமர்களில்லை!

என்

முகத்தில்
முப்பதுக்கும் மதிகமாக
வரிகள்
அது - என்
வயதைக் காட்டுகிறது!

என்னில் முகவரிகள்
ஒட்டிக்கொண்டது
முகவரிகள் தொலைந்த
போது!

மொட்டு விட்டுப்
பூக்க நினைத்த
என்
மொடலிங் இளமை
பூக்காமலே
பூமிக்குள்
புதைப்பார்கிறது!

அழுதழுது
கண்களுக்கு
சொந்தமில்லாமல் போனது
கண்ணீர் மட்டுமல்ல
நல்ல நல்ல
கனவுகளும் தான்!

தொலைந்து போனது,
வாழ்க்கை
தொலைந்தே போனது!

பூவில்
சில் வண்டுகள்
தேன் குடிக்க
ஆசைப்படவுமில்லை!
அதற்காக
இந்தப் பூ
வேசைப்படுவுமில்லை
இளமை இதழ்களை
காலம் தின்றும்
வாழ்க்கை தொடர்கிறது!

என்னை
உதவாக்கரையென்று
ஊர் சொல்லியும்
என்
உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள
உள்ளம் சொல்லவில்லை,
இந்த
உயிருக்குச்
சொந்தக்காரன்
இறைவனென்பதால்

தொடரும் சீறா

- செ. மோகனசுந்தரம் -

எனக்கு இப்போது ஒரு
புனை பெயருண்டு
அரச தொழிலில்
சேர்ந்து கொண்டதால்
கிடைத்த பெயர்
அரச உத்தியோகத்தன்
இது ஒரு அந்தஸ்து பெயர்.

இதனை வைத்து
எதனைச் சாதிக்க முடியும்
இது ஒரு கேள்விக்குறி
ஏழையாய் இருந்த போது
அரச தொழில்
பெரியதொரு அந்தஸ்து
அதனுள் நுழைந்த பின்பு
அவலங்கள் அம்பலம்

கல்வியைக் கற்றால்
தொழிலொன்று பெற்றிடலாம்
பின் நீயோ
உயர்ந்த மனிதன்
இது அக்காலச் சிந்தனை
கல்வி முடிவற தொழில்
தேடற் படலம்
தொழிலும் கைப்பட
சுமையும் என் மீது

துயரைத் தீர்த்து வைப்பாய்
 இது உடன் பிறப்புக்களின்
 இமயத்தை உயர்ந்த எதிர்பார்ப்பு
 கடந்த காலக் கடன் சுமை
 நிகழ்கால வாழ்க்கைச் செலவு
 எதிர்காலச் சேமிப்பு
 முக்காலச் சுமை என்முதுகில்

இப்போது நான்
 கூண்டுக் கிளியா?
 சிறைக் கைதியா?
 கட்டி வைக்கப்பட்ட
 கடி நாயா?
 எதுவுமே எனக்குப் புரியவில்லை.

சுமையின் சிறையில் நான்
 அப்போது புதிய சிந்தனை
 உதயம்.
 சீதனம் வேண்டி
 சீர் செய்ய முடியும்.
 உடன் பிறப்புக்கள்
 பெற்றோர் இவர்களின்
 உயர்வான சிந்தனை இது.

இப்போது நான்
 நிபந்தனையுடன் விடுதலை
 பெறும் கைதி
 சீதனப் பையுடன்
 சிலர்
 என் வீட்டு வாசலில், புகைப்படமும்
 கைகளில்.
 எந்தப் பிரேரணையும்
 என் மனச் சட்டத்துள்
 பொருந்தவில்லை

என் சொந்த வாழ்க்கைக்கும்
 எனக்கும் சுதந்திரம் இல்லை

ஏனெனில் நானொரு
 சிறைக் கைதி.
 நிபந்தனையுடன் மட்டும்
 விடுதலை
 நான் நிபந்தனையுடன்
 விடுதலையானேன்

பழைய சிறையில் இருந்து
 புதிய சிறைக்கு மாற்றம்
 காவலர்கள் புதிது
 மனைவி, பிள்ளைகள்
 நான் செய்த குற்றம்
 அரச தொழிலைக்
 காதலித்தமை
 எனது தேவைகள்
 மனையாளின் தேவைகள்
 பிள்ளைகளின் தேவைகள்
 இவை என் புதிய சுமைகள்
 சும்மாவா வந்தேன்?
 சீர் கொண்டு வந்தேன்
 இது
 மனையாளின் இரைச்சல்
 முதற் பத்தில் கொண்டாட்டம்
 இடைப்பத்தில் திண்டாட்டம்
 கடைப்பத்தில் ஏக்கம்

இதுதான் எனது
 மாதக் கலண்டர்
 தாழ் வருமானத்தோரை
 மத்திய தரத்தின்
 கீழ் படைக்கு
 எடுத்துச் செல்லக்கூடிய
 ஒரு சாதனமே
 அரச உத்தியோகம்
 இது, இப்போது என்
 அடிமன ஓசை.

நோய்கள் தீரும்!

- ஜே.எஸ். முகம்மது -

தினம்!
வெங்கொடுமை
சாக்காட்டில்
வெந்துமாளும்
எங்களது திருநாட்டின்
ஜீவன்கள்!
பொங்குகின்ற
அழகையிலும்
அவதியிலும்
புரளுகின்ற காட்சிகளோ
பரிதாபம்!

என்றும்
தங்களது 'வாசி'க்கு
தாளம் போட
எங்குமே இருக்கின்றார்
எத்தர் என்போர்

அவர்கள்
'பேக்' காட்டி
மக்களிடம்
வாக்கை வாங்கி
பெரும் பதவி
தேடிய பின்

கடும்
நோக்காட்டில்
வாழுகின்ற அவர்கள்பக்கம்
திரும்பிப்
பார்க்காத பழக்கம்!
இன்று நேற்றா?
இல்லைத் தானே!

சும்மா
'ஷோ'க் காட்ட
மேடையேறத்
தெரிந்தால்
போதும்
சொக்க வைக்கும்
வார்த்தைகளில்
'பஞ்சமில்லை!

இன்னும்
கக்கி வைப்பார்
நெடுநேரம்
கன கதைகள்
ஆனாலும்
காரியந்தான்
எதுவுமே நடப்பதில்லை!

அன்னவரை
 பொய்ப்பலவும்
 சொன்னவரை
 அந்த அரசியல்
 வியாபாரிகளை
 வந்தவழி
 அனுப்புகின்ற
 வைராக்கியம்
 எமக்கிருந்தால்

நொந்தமனம்
 ஆறும்!
 சுயநலமாம்
 நோய்கள் இங்கு
 தீரும்
 அதனால்
 மாற்றமொன்று
 நேரும்.

உம் பெயர் கொண்டு அழைத்தீடுவோம்

-மாதுமை சீவசுப்பிரமணியம்-

பாதைகள் பலகடந்து பயணங்கள் செல்கையிலும்
பாதங்கள் பலபதித்த பள்ளியை மறக்கவில்லை
வானொங்கும் விண்மீன்கள் எண்ணித்திரிந்த காலமதில்
வாழ்வாங்கு வளர்த்துவிட்ட அன்னையை மறந்தோமில்லை.
ஒருமுறை தானும் "ஒடிற்றோறியமதில்" பரிசுவாங்க

வேண்டுமென்று

பல முறை கனவு கண்டு கலைந்த கூட்டம் எம் கூட்டம்
கனவுகள் என்றோ எம் அருமை சகோதரிகளுக்கு
நனவுகள் ஆகும் என்று தெரிந்தே வைத்திருந்தோம்.
பத்து மாதம் கரு சுமந்து பெற்றால் தான் பிள்ளையா?
பத்து வருடம் வலிசுமந்து பெற்றதும் மழலைதான்.
நிலம் வாங்க வேண்டுமென நீண்ட நாள் ஒரு தவம்.
கட்டிட அனுமதிக்காய் பலநூறு நாட்கள் தவம்.
அனுமதி வந்தும் பணமது சேராமல்
குழந்தை யேசுவிற்கோ விண்ணப்பங்கள் பலதரம்
கட்ட வந்த நிதிசூட இடைநடுவில் சென்றுவிட
சொல்லொண்ணா துயரங்கள் தாயே நீர் பெற்றுவிட்டீர்.
ஏனெனங்கள் பல நூறு ஏமாற்றங்கள் பல நூறு
வெற்றி மட்டும் முடிவினிலே வந்துதித்த மர்மமென்ன?
ஒரு வரி சொல்லுங்கள் உங்களது முயற்சிதனை
பலமுறை நாங்களும் முயற்சித்து உயர்வடைய
இதயத்தின் மூலையில் இடைநடுவில் நெருடலொன்று
எம் விழாக்கள் நடந்தேற வழியது கிடைக்கவில்லையே
பல எதிர்ப்புக்கள் தாண்டித்தான் பலன்பெறலாம் என்ற உண்மை
உம் வாழ்விலில் கண்டு கொண்டோம் இக்கட்டிட சரித்திரத்தில்
ஞாபகச் சின்னங்கள் பல நூறு இருந்தாலும்

வெற்றி என்றால் நினைவிற்கு உங்கள் சின்னம் நிழலாடும்
 ஆனாலும் நனைகின்றோம் ஆனந்தக் கண்ணீரால்
 எம் பின் வந்த சகோதரிகள் பலன் பெறுவார் என உணர்ந்து
 மழைதானும் வந்தாலும் இடிதானும் இடித்தாலும்
 எம் விழாக்கள் என்றென்றும் தடையின்றி இனித் தொடரும்
 இந்து மாணவர்களுக்கும் உமதன்பில் இடம் சேர்த்து
 பல விழாக்கள் நடந்தோங்க வழியது சமைத்துவிட்டீர்
 காலமதில் நிலைத்துவிட்ட வரலாற்றுச் சின்னமிதை
 எப்பெயர் கொண்டு அழைப்பதென தடுமாறி நிற்கின்றோம்
 “வெள்ளைமாளிகை” என்றால் வில்லங்கங்களும் வந்திடலாம்
 “பக்கிங்காம் பலஸ்” என்றால் சோகத்தில் முடிந்திடலாம்
 “தாஜ்மஹால்” என்று விட்டால் காதல் மட்டும் தான் மிஞ்சும்
 “வசந்தமாளிகை” என்றாலோ களவாகப் போய்விடலாம்
 அன்னை நீங்கள் கட்டிவைத்த அன்புச் சின்னம் இதுவென்றால்
 உலகின் எட்டாவது அதிசயமாய் உம்பெயர் கொண்டு
 அழைத்திருவோம்

அதிசயம்

கலாஜோதி
அ.மு.அப்துல்கஹ்ஹார்

1. நூறு ஏக்கர்க் காணிவரை
நுட்ப மாகத் தேடியவர்
பேறு பெறவே க.பாவைப்
பேணிச் சென்று கடன் முடித்து
வீறு பெற்று வந்திங்கு
விற்கும் ஈர அரிசிக்குள்
ஊறு செய்யும் கல்லோடு
உமியுங் கலத்தல் அதிசயமே!
2. பாச நபியின் மொழியறிந்த
பாண்போ றணையின் முதலாளி;
ஊசல் மாவை வண்டோடு
ஊத்தை மேசை யிற்போட்டு
நீசத் தனமாய்ப் பிசைந்தே பின்
நிறையிற் குறைத்துப் பாண்குட்டு
சீசன் பார்த்து விலைகூட்டிச்
செப்பி விற்றல் அதிசயமே!
3. வானி லிருந்து இறைநபிக்கு
வஹியின் மூலம் அறிவித்தே
தீனின் மார்க்க நெறிமுறையைத்
தெளிவாய் அறிந்த வியாபாரி
சீனிப் பாணி தனைக்காய்ச்சிச்
சிறிதும் மக்கள் அறியாது
தேனிற் கலந்து விற்றுத்தன்
தேட்டம் பெருக்கல் அதிசயமே!

4. கருணை மிக்க இறையோனின்
ஹப்பாய் வந்த நபிசொன்ன
அருமை யான பொன்மொழியை
ஆய்ந்து அறிந்த கடைக்காரர்;
மருந்துக் குரிய பசுநெய்யில்
மாட்டுக் கொழுப்பை மிகக்கலந்து
பெருமை யாக விற்றுநிதி
பெருக்கி வாழ்தல் அதிசயமே!
5. சற்றுந் தவறு செய்யாத
சாந்த நபியின் பொன்மொழியை
உற்று அறிந்த கடைக்காரர்
ஊர்திக் குரிய பொருளான
பெற்றோல் தன்னில் மண்ணெண்ணெய்
பெருகக் கலந்து விலைகூட்டி
விற்றுச் செல்வந் தனைப்பெருக்கி
வியப்பாய் வாழ்தல் அதிசயமே!
6. சுத்தம் பேணும் நபிநாதர்
சொல்லி வைத்த பொன்மொழியை
சித்தத் தெளிவு பெறக்கற்றுச்
சீராய் நடக்க வேண்டியவர்;
கொத்த மல்லித் தூளோடு
குதிரைச் சாணம், தவிடுதனை
மெத்தக் கலந்து விலைகூட்டி
மீறி விற்றல் அதிசயமே !

உரிமை வேண்டும்

- அ. கௌரிதாசன் -

1. சொல்லவொணாத் துயரோடு புவியின், மீது
கதந்திரமே பறிபோக உழைக்கும் வர்க்கம்
நல்லமனை-அடிசிலொடு ஆடை யற்று -
நலிவுற்று வாழுகின்ற இன்னல் வாழ்வு,
இல்லையென்று ஓடிடவும் மேன்மை பெற்று
இன்பங்கள் சூடிடவும் கரண்டு வோர்தம்
பல்லுடைக்கும் விதமாக எந்த நாளும்
பாடல்செய்ய எந்தனுக்கு 'உரிமைவேண்டும்'
2. முச்சங்கங்கள் அமைத்து அன்று வேந்தர்
முறையாக வளர்த்ததமிழ் மொழிதா னின்று
எச்சங்கள் ஏதேனும் இல்லா வாறு,
எதிர்காலம் அழிந்திடுமா? என்றோர் கேள்வி
நிச்சயமாய் உள்ளத்தில் நிலைக்கும் போது
நிம்மதியாய் நீதிக்குக் குரல் கொடுக்கும் -
இச்சையுடன் இவ்வுலகில் தனித்திருந்து
இன்றமிழில் பாவடிக்கும் 'உரிமை வேண்டும்'!
3. அடக்குமுறை, ஆதிக்கம் அனைத்து மோட்டி
அகிம்சையுடன் நேர்மையினை இணைத்துக் கூட்டி
படரவொளி-புகமையெலாம் பற்றிக் கொள்ளும்
படியாக இந்நிலத்தை வாழச் செய்ய
மடமையிருள் தான்கலைய மகிழ்ச்சி சேர
மாறாத வடுக்களெலாம் மறைந்து போக
திடமான சந்ததியைத் தோற்றும் வண்ணம்
தினம்நூறு பாதிட்டும் 'உரிமை வேண்டும்'

4. கட்சியினை நிறுங்களினை முன்னே வைத்துக்
 கௌரவிக்கும் நிலையாவும் இல்லாதோட்ட,
 திட்டமுடன் காரியங்கள் செய்தே வாழ்வில்
 திருப்தியெனும் ஒருநிலையை அனுப விக்க,
 எட்டென்று உள்ளதிசை அனைத்து மின்பம்
 எட்டிடவே எனைமறந்து மழையை மேகம்
 கொட்டுதல்போல் செந்தமிழில் பாடல் செய்து
 குதாகலிக்க எந்தனுக்கு 'உரிமை வேண்டும்'
5. சீர்வரிசை இல்லாமல் வதுவை காணாச்
 செல்லியரின் வாழ்வுக்கு ஒளிபடைக்க
 நோர்நின்று சிந்திக்கும் இளைஞர் தம்மை -
 நிலம்மீது பிறப்பிக்கும் வழிகள் கோலும்
 தார்மீகக் கொள்கைகளைப் பற்றி நின்று
 தாரணிக்குப் போதிக்கும் கவிஞன் நானும்;
 போர்மலிந்த உலகத்தில் குண்டு பட்டுப் -
 போக(மு)ன்னர் பாடுதற்கு 'உரிமை வேண்டும்'

மமதை வாழ்வு

- கிண்ணியா ஹசன்ஜி -

வாளை முட்டும்
கருமேகக் கூட்டங்கள் கலைந்து!
சமாதான வெண்புறாக்களாக
இன்னும்
பாசாங்கு பண்ணுகிறது.

வின்வெளிக் கம்பங்களில் கூட
சமரசக் கொடிகள்
பறந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

மண்ணில்.....
சுழன்று வீசும் இனத்துவேச
புழுதிப்படலங்கள்.....
திசையெங்கும் சூழ்வதால்
சூறாவளி உணர்வுகள்
புரையோடி ஆக்ரோசமாக எழுகிறது!

இன்று!
மனித மூளைக்குள்
ஒட்டறைகள் தடிப்பாகிவிட்டது.
இதயங்கள்
பூசணமாகிவிட்டது!

நாடி, நாளங்களில்
குருதி:
நன்னீரும், உப்பு நீருமாகி.....
உந்துகிறது உறவு.

குளத்து மீன்களுக்குத்தான்
 வறட்சி!
 கடல் மீன்களுக்கு
 அலர்சி!
 மனவோட்டங்களின் வேகம்
 பாறைகளில் மோதும் படகு?

ஆமாம்!
 அலைகள் எழுவது கடலில்தான்!
 ஆசைகள் எழுவதும் மனதில்தான்:

ஒன்று கரையோடு போகும்
 கண்ணுக்குத் தெரியும்:
 மற்றது வார்த்தைகளாயிக்
 காற்றோடு போகும்:
 கண்களுக்குத் தெரியாது,
 காதுகளில் ரீங்காரமீடும்.

எல்லாமே.....
 மாய உலகின் கனவுகள் போல.....
 சுதந்திர வரிகளின்
 கவடுகள் திருடப்பட்டது போல!
 மறைந்துபோகும்!

இவை..... நிஜங்களே!
 பட்டத்திற்கு வால்கட்டிப்
 பழக்கப்பட்ட சமூகம்,
 மனிதஇனம்.

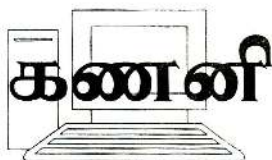
பதவிகளை தருபவர்கள் மக்களே
 அதில்
 அடிபணிந்து அழிவதும் இவர்களே,

இயற்கையின்
 மின் வெட்டுக்களையும்
 இடி முழக்கங்களையும்
 மனிதன் குத்தகைக்கு வாங்கி
 தனக்குத் தானே வீசுகின்றான்.

பிணக்குழிகளுக்கு மேல்
 சுதந்திரக் கொடிகளை
 பறக்கவிட்டே கீதமிசைக்கின்றார்கள்

இது சமாதானத்தின் வெற்றி
 சமத்துவ தார்மீகத்தின்
 விடிவு! என்ற
 மமதையில் வாழ்கின்றனர்!

- க. பாலதேவி-

இருள் கரைந்து கங்குல் புல்கின்ற
வேளை -
கடிகார மணியோசை ஓலமிட்டுத்
துயில் எழுப்ப
துள்ளி யெழுந்து
அடுக்களை முடித்து, அலுவலகம் சென்று
கணவன் குழந்தை
சுற்றம் சூழல்.....
இன்னும் பல
என -

தனக்குள் ஒரு வட்டம் போட்டு
சுமையே சுகம்ஆகி
வாழ்கின்ற அவளுக்கு
மரபுகளை உடைத்தெறிய
மாற்றங்களைத் தேடிக் கொள்ள
இயலுமா?
அவள் தனக்குள்ளே
விதி அமைத்து விலங்குகள் பூட்டப்படாத
கணனியாக வாழ்கின்றாள்!

- வி.மைக்கல் கொலின் -

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மனிதர்களின் பேச்சுக்களில்,
 காணாமல் போன மகனைத் தேடியலையும்
 தாயின் கதறலில்,
 கணவனை இழந்த மனைவியின் ஏக்கத்தில்,
 போரில் மகனைப் பறி கொடுத்த தாயின்கண்ணீரில்,
 அப்பனைத் தேடி அழும் குழந்தையின் கண்ணீரில்,
 சமாதானம் பற்றிய கனவுகளே கூடு கட்டும்
 இல்லாத ஒன்றுக்காய் ஏங்கும் மனசைப் போலவே
 இங்கு வாழ்வும்,
 உயிர் வாழ்வின் நம்பிக்கைக் கீற்றுக்கள் பிளவுண்டு
 மரண முகம் காட்டும்
 இனி மேல் நன்று
 இலங்கை முழுவதும்
 விளைச்சல் எங்கும் அமோகம் தான்!
 பசளை தேவையில்லாமலே
 வளரும் பயிர்கள்.
 இயற்கைப் பசளை இலவசப் பசளை
 எங்கும் கிடைக்கும் மனிதப் பசளை
 ஆம்
 தினம்தினம் புதையுண்ட மனிதர்கள்
 புதையுறும் மனிதர்கள்
 வடக்கு கிழக்கே இனி நீ செழிப்பாய்!
 மனிதப் பசளை மண்ணுக்கு நல்லது
 வீதியில் தொலைத்து வீட்டில் தேடும்
 மடையர்களாய்
 தேடிக் கொண்டிருக்கின்றோம் சமாதானத்தை.

அவர்கள்...

- முதார் மூனா - அனஸ் -

அவர்கள்!

முகப் புன்னகை இதழ்களில்

முட்கள்

முக்காடிட்டுருப்பதனால்

அதை

நுகருகின்றவர்கள்

நோவினைப்படுகின்றார்கள்.

வாய் வார்த்தை வயல்களில்

நயவஞ்சகக் களைகள்

நன்கு

செழித்து வளர்ந்துள்ளதால்

நற்பண்புப் பயிர்களின்

நல் விளைச்சல்

நாசமாகி விட்டது

உள்ளப் புதர்கள்

வஞ்சகப் பாம்புகளின்

வாழ்விடமாய்

இருப்பதனால்

நல்லவர்கள்

அடிக்கடி

தீண்டப்படுகிறார்கள்

சமிபாட்டுத் தொகுதி மனநிலைகள்
 மற்றவர்களின்
 உயர்வு உணவை
 ஜீரணிக்க முடியாமல்
 வேதனையால்
 வெதும்புகின்றது.

குருதிச் சுற்றோட்ட தடாகத்தில்
 குரோத நீர் கலந்து
 குடிநிருப்பதால்
 நற்செயல் தாமரைகள்
 யாவும்
 நலிவுற்று விட்டன.

அவர்கள்
 பணக்காற்றை
 உட்கவாசித்து
 பாசநேச உறவுகளை
 எல்லாம்
 வெளிச் சுவாசமாய்
 வெளியேற்றுகிறார்கள்

தங்கள்
 நலத்தின் பக்கம்
 மனச் சாட்சித் தராசின்
 முட்களை
 முனைந்து
 அமிழ்த்துவதால்
 நீதிப் படிக்கற்கள்
 தேவையற்றதாகி விட்டது.

எது நலம்?

- ஈச்சையூர்த்தவா -

நீதிக்குச் சீவன் இல்லை
 நீசர்கள் கூட்டம் தன்னால்
 மோதியே வாழ்தல் செய்து
 முரண்படு முள்ளங் கோடி
 போதித்த ஆசான் கண்டால்
 புன்சீர்ப் பதுவும் இல்லை!
 சாதியை விடவே மாட்டார்
 சாதனை எதையும் காணார்!

வேதனை தருதல் ஒன்றே
 விரும்பிய தொழிலாய்ச் செய்வார்
 காதவர்க் கில்லை பென்றே
 கருமங்கள் ஆற்றிச் செல்வார்
 சோதனை வந்தால் அங்கே
 துயரத்தில் மூழ்கிப் போவார்!
 தூதவர் செல்வார் கெட்ட
 சொற்களைக் கொட்டிச் செல்வார்!

பொதுநல மென்றே சொல்லிப்
 புரிவதோ தமக்கே பெல்லாம்
 புதுமுறை உடைகள் போட்டுப்
 போகின்றார் வெளியே எல்லாம்
 எதுவரு மெனினும் காசை
 எடுத்திடும் வழியைப் பார்ப்பார்!
 மதுவுடன் மங்கை தேடி
 மக்களின் தலைவர் என்பார்!

மற்றவர் உயர்வார் என்றால்
 மனதிலே ஆமை கொள்வார்
 கற்றவர் சொல்லும் வார்த்தை
 கருத்திலே கொள்ளார் செல்வார்
 வெற்றியே நோக்காய் எண்ணி
 வீண்செய லெதுவும் செய்வார்!
 சுற்றியே நோக்கார் தங்கள்
 சுற்றமே உலகாய்க் கொள்வார்!

நல்லதைச் செய்வோர் தம்மை
 நாடியே கெடுக்கச் செய்வார்
 வல்லவர் என்பார் தங்கள்
 வலிமையோ தீமை செய்தல்
 தொல்லைகள் பிறருக் கீந்தால்
 துயர்வரு மென்றே எண்ணார்!
 இல்லையே என்பார் பக்கம்
 எதைமே வழங்கல் செய்யார்!

சமத்துவம் எதிலும் என்றே
 சரிநிகர் எண்ணம் இல்லை
 அமத்தலாம் எங்கே யென்றால்
 அழிவுதான் உயர்வாய் மிஞ்சும்?
 சமத்துவம் பேசிப் பேசி
 சங்கடம் மேசைக் காச்சு!
 சமத்துவ எண்ணம் வந்தால்
 சரிநிகர் எங்கும் வாழும்!

உழைப்பினால் எதையும் பெற்று
 உயர்ந்திடும் உள்ளம் விட்டு
 பிழைத்திடும் வழிகள் கற்று
 பிறர்நல மறியா மாந்தர்
 குழைத்தசோ றுண்டே தூங்கிக்
 குவலயத் திழிவாய் வாழ்வார்!
 அழைத்தகூற் றுவனைக் கண்டே
 அரோகரா கோசம் செய்வார்!

நல்லதை எண்ணிப் பேசி
 நல்லதே செய்து வாழ்ந்தால்
 பொல்லாங்கு எதுவும் இல்லை
 புகழோடு வாழ்தல் கூடும்
 நல்லதோர் வழியில் சேர்ந்து
 நன்மைக்கே செலவும் செய்து
 இல்லையென் போருக் கீந்தால்
 இம்மையில் சொர்க்கந் தானே!

௩௩௩

பாவப்பட்ட ஜென்மம்

- சு.முகுந்தன் -

அன்பான சமூகத்திற்கு
வணக்கம்!

நானும் உங்களால்
பாதை ஓரத்திற்கு
எறியப்பட்ட
குப்பைதான்!

ஆதங்கத்தில் ஆயிரம்
கேள்விகள்
கேட்கத்-தோன்றுகிறது!
விட்டில் பூச்சியின்
வாழ்க்கை போல்
என் கேள்வியின்
விடையும்
அன்றே மடிகிறது!

ஜனனத்தில்
தாய் போனாள்!
இடையினிலே
தந்தை போனார்!
அது என்
குற்றமா?

இல்லை,

வானம் பார்த்த
பூமியில்
நான் பிறந்தது
குற்றமா?

பட்டாடையும்
பகட்டு நகையும்
அணியாதது?
குற்றமா?

இல்லை,

பசிக்காக
பல வீட்டுப்
படியேறியது
குற்றமா?

வயதுக் கோளாறில்
வளர்ந்திடும் காதல்
எனக்கு வந்தது
குற்றமா?

சொல்
சமூகமே
சொல்!

ஏன் எனில்?

நானும் உங்களால்
பாதை ஓரத்திற்கு
எறியப்பட்ட
குப்பைதான்!

நாகரீக வாழ்க்கையென்று
நரபலி கொடுப்பதுபோல்
என் ஆசைகளையும்
கொன்றீர்!

அநாதை என்
பெயர் என்று
எல்லா
மனிதச் சுவர்களிலும்
ஆணியடித்து
மாட்டினீர்!

இருட்டுச் சிறையில்
ஆயுள் கைதியாய்
என்னையும்
துன்பச் சிறையில்
துடிக்க வைத்தீர்!

முட் செடியின்
ரோஜாவை ஏற்ற
உங்கள் முரண்பட்ட
கருத்திற்கு
சிலுவை சுமந்த
என்னை மட்டும்
ஏற்கத் தெரியவில்லை

ஏனெனில்,
நானும் உங்களால்
பாதை ஓரத்திற்கு
எறியப்பட்ட
குப்பைதான்!

இனியும் உங்களிடம்
இரக்கத்தை எதிர்பார்த்து
இருந்திடப் போவதில்லை

எனக்கென்று
ஒரு
சாம்ராஜ்யத்தை
உருவாக்கப்போகின்றேன்!
அதில்
என்னைப் போன்ற
பாவப்பட்ட ஜென்மத்திற்கே
புகலிடம்!

போகிறேன்!

இப்படிக்கு,

உங்களால்
உருவாக்கப்பட்ட
அநாதை.

மௌனமொழி

- முஸ்தபா எம்.முஹைஸ் -

என்னுயிரே,
உன்னோடுதான்
நான்
வாழவேண்டும்
நேசமாக
நெடுநாட்கள்
நீங்காத உறவாக.....

* * *

உன்
விழிப்பார்வை
தென்றலாய்
என்னை
உரசிச்
செல்லும் போது கூட
எத்தனை
இன்ப ஸ்பரிசம் என்னில்..

* * *

நீ...,
புன்னகைக்கிறாய்...
புரிகிறதா....என்று

என்னை நானே
ஒருமுறை
கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.
ஏனெனில் -
உன்னிடம்
கேட்டுத்
தெரிந்துகொள்ள
எனக்குத்தான்
தெரியமில்லையே.....

* * *

அப்படித்தான் என்றாலும்
நீ
என்ன சொல்வாய்....
எதைச் சொல்வாய்.....
எப்படிச் சொல்வாய்.....
என்ற ஏக்கமே
என்னை -
கொன்றுவிடும்.....
அதுதான் -
இது வரைக்கும்
பொறுத்திருக்கிறேன்....
மௌனமாயிருக்கிறேன்....

நிச்சயிக்கப்பட்ட வெற்றிகள்

- வெடில்லிதாசன் -

அந்த
உருக்குகளின்.....
புதிய வார்ப்புகளின்
ஜனனம்
ஏ சி அறையிலல்ல
இதமான
பூங்காவிலோ
மாட்டுத் தொழுவத்திலும்
அல்ல.....
அனல் கக்கும்
உருக்கு ஆலைகளில்.....

வைரங்கள்
நிலக்கரிகளின்
உச்ச அழுத்த
பரிணாமங்கள்!

காற்றை
பலூனில் சிறைபிடித்து
வேடிக்கை பார்க்கும்
நப்பாசைகள்
எத்தனை காலங்களுக்கு.....?

அந்த
 சுவர்களை
 பொடிப் பொடியாக்கி
 காற்றுக்கள்
 சுதந்திரம் பெறும்
 காலமும்
 மிக அண்மித்துவிட்டது!

மலையை அகற்றிய
 மூடக் கிழவன்
 அதோ
 தன் பணியை
 முடித்துக் கொள்ளவில்லை!
 உன் "நீண்ட பயண"மும்
 அவனது
 அடிச் சுவடுகளில்
 கட்டுக்கோப்புடன்
 காத்திரமாகத் தொடரட்டும்.....
 வெற்றி
 உனக்கு மட்டுமே
 நிச்சயமானது!

புது உலகம்

- ரம்யதர்ஷன் -

என்னுடன்.....

சூரியன் சினக்கின்றது

உச்சி வெய்யில்

ஒவ்வொரு நாளும்

மணிக்கணக்காய் - ஆனால்

செந் தணல்களாக பூமியில்

அக்கிரம வாழ்க்கை

அநீதி நெருப்புக்குள் விழுந்து அழுது

பதறுகின்ற அப்பாவிப் பூனைகளாக

எனது கதிர்கள்.....

ஏதோ.....

தென்றல் முணுமுணுக்கின்றது

சோகம் இன்னும் புயல் அடிக்கின்றது

ஓயவில்லை அலைச்சல்

வீரம் இன்னும் இடி பொழிகின்றது

நீண்ட நாணல் புற்களில், மலைகளில்,

மடுவுகளில்

இன்னும் ஓயாமல் அலைவேன்.....

எனது சுதந்திரத்தில்

விச வாயுக்கள்

எனது இருப்பில் கலப்படம்

இரத்த வாயுடன்

என்னால் மோத முடியாது.

ஆர்ப்பரிக்கும் அலை ஓசை
 வெண்பற்கள் தெரிய
 ஓடிவருகின்றாள் - ஆனால்
 சிரிப்பில்லை
 உதிர்ந்த ரோஜா இதழ்களும்
 உயிரற்ற உடல்களும்
 உயிர் உள்ள காதல்களும்
 உறவு கொண்டாடியது
 என் உடல் மீது தான்
 இப்போது நான் களங்கப்பட்டவள்
 இறப்புக்கள் என்னையும் உன்னையும்
 தைரியம் பண்ணும்
 எனது சிவப்பு பயணத்திலும்
 அவல வாழ்வை எதிர்க்கின்ற ஆர்வத்தை
 சிரித்து உச்சரிப்பேன், ஆர்ப்பரிப்பேன்.....

எனக்கேதோ பிடிக்கவில்லை
 எதையும் தாங்குவதற்கு
 எது என்று சொல்ல.....
 மரித்துப் போன மனமும்
 கனத்துப் போன மரபும்
 போட்டியும் பொறாமையும்
 எரிச்சலும் இறுமாப்பும்
 மனிதம் - தொலைத்த ஜடங்களை
 தாங்கி களைத்துப் போய்விட்டேன்
 என் பாதையிலே
 அப்பாவி உடல்களை
 புசிக்க வந்த காகங்கள் கூட
 கரைச்சல் பட்டுப் போனதை
 நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்
 புண்பட்ட மனத்தால் - இந்த
 உறவுகளை எப்படிக் காப்பது?

ஆம்.....

சூரியனைத் தேடியும்
சந்திரனைப் பாடியும்
சுகம் தேட வந்த
மனித குலம்
மானிடத்தியல்பை மறந்து
மிருகங்களாய் நடக்கின்றன.

இதனால்

இன்னொரு உலகம் படைப்போம்
அங்கே
நீருக்கும் நெருப்புக்கும்
நிச்சயதார்த்தம் செய்வோம்
மனிதப் பண்பை
அதன் மண்ணாக்குவோம்.....

அந்தி செத்த வேளையிலே.....

- செல்வராணி -

என்ன செய்வேன் ? ஏது செய்வேன் ?
ஏந்திழையே என் ஏந்திழையே
முன்னம் செய்த தீவினை மூண்டதம்மா!
நான் மூட்டி விட்டதீ என்னை
முன்னே பின்னே துரத்துதம்மா!

மந்திரம் தந்திரம் எனக்கு
வாய்த்த நல்லறிவு கொண்டு
தந்திரம் பல நான் செய்தேன்
தலைவிதி துரத்தியதால் அலைந்தேன்
சொந்தமில்லை பந்தமில்லை தாரே ஓடியது!

அந்தி செத்த வேளையிலே நான்
ஆவல் கொண்டலைந்தேன்
பந்தி பிரித்தேன் பாவம் செய்தேன்
படலை தோறும் பாயாசம் என்றே
படு நஞ்சு நான் வைத்தேன்!

இன்றிருக்க நாளையை நினைத்தேன்
நேற்றைய தினம் மறந்தேன்!
சொந்தமில்லைப் பந்தமில்லை
துயர் மிகுந்ததே வாழ்வில் மீண்டும்
அந்தி வந்து சூழ்ந்ததம்மா!

எமது வெளியீடுகள்

ஒற்றைப்பனை

சிறுகதைத் தொகுப்பு - த. அமரசிங்கம்
கோயிலும் சுணையும்

நாடகத் தொகுதி - தாமி. கம்பிரமணியம்
கயல்விழி

கவிதை நாடகம் - திருக்கோணமலைக் கவிராயர்
சாரணிய புதிய செயற்திட்டம்

தமிழாக்கம் - இ. இராஜராஞ்சன்
93இல் சுலை இலக்கிய சூய்வு

கட்டுரைத் தொகுப்பு - த. சித்தி அமரசிங்கம்
இராவண தரிசனம்

புராண நாடகம் - வீணைவேந்தன்
கங்கைக் காவியம்

தொகுப்பு - A.S. உபைத்துல்லா
பெ. பெ. சி. கவிதைகள்

தொகுப்பு - சித்தி அமரசிங்கம்
சிந்தித்தால் F.S. ஆஞ்சலீன்

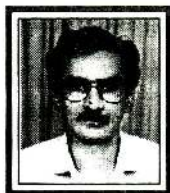
இருநாடகங்கள்

நாடகம்-ஸ்ரீ அபிநயசிகாமண சிவீஸ்வலிங்கம்
சூத்மீக் வெளியீடு 1 - பெரியாழ்வார் அருளிய

திருப்பல்லாண்டு உரையுடன்

ஈழத்து இலக்கியச் சோலை

21. ஒளவையார் வீதி, திருக்கோணமலை.

தலைவியழுத்து

- பொ.தங்கவேலாயுதம் -

பெற்றோரும் பார்த்து வைத்த
பெருமையான மணவாளன்,
நித்தமும் தான் இரவில் - இங்கு
நிறைவான தண்ணியிலே!

சம்பளம், சம்பளமென்று
சனங்களும் கதைக்கிதிங்கு
அப் பழத்தைக் கண்டிடவே
ஆவலாய் துடிக்கின்றேன்!

அரிசியில்லையென்றால் - இங்கு
ஆத்திரமாய் ஒரு பார்வை - பின்
பாண் மட்டும் வந்திடுமே
பன் புல்லுப் பையினிலே!

நல்லவன் வேண்டுமென்று
நாளெல்லாம் கோவில் சென்றேன்
நலிந்ததே என் வாழ்க்கை
நாயகனின் நடத்தையால்!

குலவிளக்கு என்று - இங்கு
கோதையரை சுறுகின்றார்
குலம் விளங்க முன் - நானும்
குற்றயிராய் ஆவேனோ!

சோறு தின்ற நாளை
சொன்னாலும் வேதனைதான்
ஆறுதல் சொல்ல எனக்கு
ஆருள்ளார் எனக்கிங்கு ...!

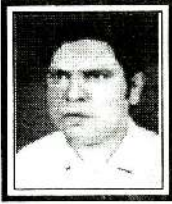
பத்து நிமிடம் தான்
பாயிலே பங்கிட்டேன்,
பாரம் சுமக்க நானும்.
பத்து மாதம் தயாரானேன்!

பெற்றவரும் என்னையே
பாழ்கிணற்றில் தள்ளியே விட்டனரே!
உற்றவரும் எனக்கில்லை
உள்ளதையே சொல்லியழ!

தற்கொலை செய்துகொள்ள
தன்மானம் வருதிங்கு
தாயென்ற பெருமையின்று
தடுக்குதே எனைத்தானே!

பிள்ளை வயிற்றில் நானும்
பெருமூச்சு விடுகின்றேன்,
நல்ல வார்த்தை சொல்வானோ
நாயகனும் இன்றென்று!

நீ.....?

- கி.முரளிதரன் -

உன்னை
அடிக்கடி
மறந்து போகின்றேன்
மறதியைத் தந்ததற்காக
இறைவனை
துதித்ததை விட
மறந்து போனதற்காக
தாற்றிய நேரமே
அதிகம்

உன்னை
அடிநாதமாகக் கொள்ளாத
மதங்களும் இல்லை
மனங்களும் இல்லை
சத்தியமும் இல்லை
தத்துவமும் இல்லை

சமத்துவத்திற்கு
நீ மட்டும்
சரியான
உதாரணம் !

புல்லாகிப் புண்டாகி
புழுவாய்.....
எல்லாமே
உன்னுள்
அடக்கம்!

உன்னைத்

தங்களது இலட்சியமாய்

உருவாக்கிய தியாகிகள்

உத்தமர் எத்தனை பேர் ?

உன்னை

மற்றவர் மீது? ஏவி விட்டு

எக்காள முழக்கமிடும்

உன்மத்தர் எத்தனை பேர் ?

உன்னைத்

தடைசெய்ய

ஓராயிரம் கோடி - செலவு

உன்னை

வளர்க்கவோ

ஈராயிரம் கோடி - செலவு

உன்னைக்

காத்திருப்பவர்

உணர்வதும் இல்லை.

அவருக்காக நீ

காத்திருப்பதை

அறிவதும் இல்லை

ஆனால்,

ஒவ்வொருவரும்

உன்னைச்

சந்திக்க நேரும்

ஓ ! நண்பனே,

நம் சந்திப்பு

எப்போது ?

திருக்கோணமலை
 திருவள்ளூர் கழகக்
 கையெழுத்துப் பத்திரிகை
“கமலை”

வெளியீடு: 01 - 03 - 1953

**“யாழ்”
கையெழுத்துப் பத்திரிகை**

1954இல் இருந்து 1960 வரை வெளிவந்த “யாழ்”
கையெழுத்துப் பத்திரிகையில் சில பிரதிகள்

கலாநிதி - புலவர் சி. சத்தியமூர்த்தி

(P. O. L., B. O. L., MA. PHD.)

அது மறக்கமுடியாத இளமைக்காலப் பருவம். இலக்கிய வானத்தின் எழில்மிகு வண்ண வண்ணக் காவியங்களையும், வழமான செழிப்புற்ற சொற்கவை, பொருட்கவை பொருந்திய கவிதைகளையும் பயமின்றிப் பருகிச் சுவைத்த பருவம். இளங்கன்றாய், இலக்கிய சோலையில் பயமறியாமல் பாய்ந்து, திரிந்த காலம். பண்புள்ள கற்றறிந்த ஆசான்களின் கண்காணிப்பில் கல்விகற்ற காளைப் பருவம்.

பள்ளிப் படிப்போடு துள்ளிவிளையாடி பொழுதைப் போக்கி முற்றுப்புள்ளி வைக்கமால், இளைஞர் சமுதாயத்தின் ஏற்றமிகு வாழ்விற்கு எடுத்துக் காட்டாக பல ஆக்கங்களை ஆக்குவித்து செயற்பட்ட செழிப்பான காலமது. தன் முனைப்பால் தனித்துவமாய்நின்று இலக்கியப் பணிகள் புரிந்த இளைஞர் காலம் - இளைஞர் மத்தியில் இலக்கிய தாகத்தை தீர்க்க திசையெங்கும் சிற்றேடுகள் பரவிய காலம். ஆம் அது 1953ஆம் ஆண்டோடு ஆரம்பித்த காலம்.

பள்ளிப் படிப்போடு, தெள்ளுதமிழில் எக்காலத்திற்கும் எச்சமயத்தவர்க்கும் - எத்தேசத்தவர்க்கும் ஏற்புடைய குறளை மாணவர்களின் மனதிலே பசுமரத்தாணிபோல பதியவைத்த நல் ஆசான்களின் அறுவடையாக, திருக்கோணமலை இந்துக்கல்லூரி உயர்வகுப்பு மாணவர்களின் மன உணர்வின் ஊற்றில் உதயமாகியது. வள்ளுவனுக்கு ஒரு கழகம். ஆம் அது தான் திருக்கோணமலை வள்ளுவர் கழகம்.

சிந்தனையில் பேதமின்றி, கருமத்திலேயே கண்ணாயிருந்து, பாடே வியக்கும் வண்ணம், பாரதத்தின் பெரும் அறிஞர்களையும், பெரியோர்களையும், கலைஞர்களையும் தருவித்து, வள்ளுவன் புகழை விண்ணை முட்டும் வரை பரப்ப - பிரமாண்டமான மகா நாட்டை, இந்துக்கல்லூரி முன் உள்ள மைதானத்தில், முன்று நாட்கள் நடாத்திய இளைஞர்காலம் அது.

சினிமாவும் - சின்னமேளமும் அன்றும் இருந்தன. இவை அனைத்தையும் அன்றும் ரசித்தார்கள். புதுப்படம் என்றால் முதல் நாள் முதற்காட்சியை, முண்டி அடித்து, நுழைவுச்சீட்டைப்பெற்று, வெற்றி வீரனாகச் சினிமாக் கொட்டைகைக்குள் சென்று சினிமா பார்த்த பெருமையை பேசத் தவறாத மாணவர் மத்தியில் இருந்துதான் எத்தனையோ ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகள் இடம் பெற்றன. திருக்கோண மலை திருவள்ளூர் கழகத்தின் இளைஞர்களின் உள்ளுணர்வின் ஊற்றாக வெளிவந்தது “கமலை” என்ற கையெழுத்துச் சஞ்சிகை.

அதே காலப்பகுதி

மலேசியாவில் இருந்து வெளிவருவது தமிழ் முரசு - தமிழ்ப்பத்திரிகை. MOVILAND பாதிதமிழ் பாதி ஆங்கிலம் சினிமாப் பத்திரிகை. பிரதிவாரமும் தமிழ்முரசில் மாணவர்களுக்கான ஒரு அனுபந்தம் - “மாணவர் மணி மன்றம்” என்ற பெயரில் சிறு பத்திரிகை. அதில் திருகோணமலையில் இருந்து இருவர் அங்கத்தவர்களாகி அப்பத்திரிகையில் பெயர்களும் அவர்களுக்குரிய அங்கத்துவ எண்ணும் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் வீச்சுக்காரத்தெருவைச் சேர்ந்த சிவலிங்கம் த. அமரசிங்கம். - மாணவமணி மன்றத்தின் உந்துதலால் இவ்விருவரும் இணைந்து உருவாக்கியதே “யாழ்” கையெழுத்துப் பத்திரிகை.

பெரியகடை சாராயத்தவறணை வீதி - அங்கு MR V படிப்பகம் இராப்பாடசாலை. அந்தமாணவர் மத்தியில் இருந்து பீறிட்டு எழுந்தது. “அறிவுச்சுடர்” கையெழுத்துப் பத்திரிகை. அதன் ஆசிரியர் தாபி. எஸ். ரமணி.

அந்த வட்டாரத்தின் இன்னும் ஒரு பகுதியில் பகுத்தறிவாலயம்- தி. மு. க. வின் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு அதன் கொள்கைகளைப் பரப்பும் இளைஞர் மத்தியில் இருந்து பீறிட்டு எழுந்த கையெழுத்துப் பத்திரிகை. ஒரு படி உயர்ந்து, ஒரு இதழ் அச்சிலும் வெளிவந்தது. அத்தோடு அஸ்தமித்தது - “இளங்கதிர்” ஆசிரியர் - ஆறுமுகம்.

சாராதவீதி - ஜெகதீசன். கல்லூரி மாணவன். தன் நண்பர்களின் ஆதரவில் வெளியிட்ட கையெழுத்துப் பத்திரிகை. “தாமரை”

காளிகோவிலடி - தரு . சிவராமலிங்கம் எல்லாம் எல்லாமாகத் தானே நின்று தனித்து வெளியிட்ட கையெழுத்துப் பத்திரிகை. “இளங்கோ”

இப்படியே சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இவைகளுள் நீண்டகாலம், அனைவரையும் அரவணைத்து நிலைத்து நின்று தனக்கென ஒரு இடத்தைப் பிடித்தது யாழ் என்ற கையெழுத்துப் பத்திரிகை. இந்த யாழைக் களமாக்கிக் கொண்டு யாழையும் வளர்த்து தங்களையும் வளர்த்துக் கொண்ட அன்றைய இலக்கிய இளம் துளிகளுள் ஒருவன் தான் சி. சத்தியமூர்த்தி.

கள் ளமில் லா உ ள் ளங் கொண்டவர். அந்த உள்ளத்தைத் தூக்கிய கனத்த சரீரம், தமிழ்மீது அளவற்ற பக்தி - பாசம் - வெறி. தனித் தமிழில் பேச வேண்டும் என்ற ஆர்வம் - அவா. பிரதி வெள்ளிக் கிழமைகளில் வெள்ளைவேட்டியும், வெள்ளைச்சேட்டும் தரித்து பாடசாலைக்கு வரவேண்டும். என்று நாம் விரும்பிய போது, அதை பூரணமாக ஏற்று, நடைமுறைப்படுத்துவதில் முன்னின்றவர். முற்றவெளியில் அவரோடு கட்டிப்புரண்டு விளையாடுவது ஒரு தனி இன்பம் சின்னயானைக் குட்டியோடு விளையாடுவது போன்ற உணர்வு - எம் பகிழ்களையும் - சேட்டைகளையையும் கேட்டு ரசித்து அனுபவித்துச் வாய்விட்டுச் சிரிக்கும் அழகே தனி அழகு.

பட்டண வாழ்க்கையின் செழிப்பிற்கு பட்டிக்காடு என்று கூறப்படும் கிராமங்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. கல்வியிலும் அக்கிராமங்கள் தங்கள் பண்பளிப்பைச் செய்யத் தவறவில்லை.

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின் கிராமங்களுள் தம்பலகாமம் என்ற கிராமமும் ஒன்று பரந்து விரிந்த வயல்களின் நடுவிலே பல திடங்களைக் கொண்ட ஓர் அழகிய கிராமம்.

கோணைநாயகர் குடிகொண்ட குடிஇருப்(கோணில் குடி இருப்) பைக் கொண்ட கிராமம். இத்திடல்களுள் ஒன்று தான் கூட்டம் புளி. பார்புகழும் பாவலனை ஈன்றெடுத்த திடல்.

1940 ஆண்டு மாசித்திங்கள் 7ஆம் நாள் சிறிகாந்தன் - ராசநாச்சியார் தம்பதிகட்கு ஒரு பாலகன் பிறந்தான். "சத்தியமூர்த்தி" என்று பெயர் சூட்டி அழைத்து, மகிழ்ந்தனர். அவன் பிறந்த வேளையோர், இல்லை அவனுக்குச் சூட்டிய பெயரின் தாக்கமோ - அப் பாலகன் சத்தியத்தின் மூர்த்தியாகவே திகழ்ந்தான். இவர் தம் ஆரம்பக் கல்வியை தனது கிராமத்தின் அரசினர் பாடசாலையில் கற்றார். கிராம வாழ்க்கை வாழ்ந்த போதும் கல்வியின் மகத்துவத்தை உணர்ந்த பெற்றோர், தன்மகனின் படிப்பை மேலும் தொடரும் பொருட்டு, திருக்கோணமலைப் பட்டணத்தின் பிரதான வீதி யின் 97 இல்லத்தில் குடிபெயர்ந்தார்கள்.

திருக்கோணமலை ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ணமிசன் இந்துக் கல்லூரியில் பாலன் சத்தியமூர்த்தி சேர்க்கப்பட்டான். கல்வி கேள்வியில் சிறப்புற்று, விளங்கிய பாலன் சத்தியமூர்த்தி - பாடசாலையின் இலக்கிய மன்றங்களில் தன் தமிழ் ஆற்றலை வெளிக் காட்டினான். அது மட்டுமன்றி சமயப் பணிகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டான். தொண்டர் சண்மூராயாவின் தலைமையில், இயங்கிக் கொண்டிருக்கும், அருள்நெறிமன்றத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினர்களுள் ஒருவன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மட்டுமன்றி - மன்றத்தின் பணிகளுக்குத் தன்னால் ஆன பங்களிப்பை செய்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் "யாழ்" சஞ்சிகை பலரது கவனத்தையும் ஈந்தது. வீச்சுக் காரத்தெரு விநாயக முண்ணணி வசிகசாலையில் பத்துநாட்களும், திருக்கோணமலை நகரசபை வாசிகசாலையில் பத்து நாட்களும், இந்துக் கல்லூரியில் பத்து நாட்களுமாக வலம் வந்ததின் காரணமாக இது தனக்கென்றொரு வாசகர் வட்டத்தைக் ஈர்த்துக்கொண்டது. இந்த யாழின் வளர்ச்சிக்கும் தன்பங்களிப்பைச் செய்ததன் மூலம் தன்னையும் வளர்த்துக் கொண்டார் சத்தியமூர்த்தி.

கல்லூரிப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு தனது 16ஆவது வயதில் இந்தியா சென்றார். சிதம்பரம் ஆறுமுகநாவலர் பாடசாலை அவரை வரவேற்றது. அதன்பின் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் அவரை அணைத்து அகமகிழ்ந்து தமிழ்த் துறையில் சிறப்புத்தேர்ச்சியைப் பெற்றுக் கொடுத்தது மட்டுமன்றி, புலவர் பட்டத்தையும் பி.ஓ.எல். சிறப்புப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொடுத்தது.

இத்தோடு திருப்தி அடையாத சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் கேரள பல்கலைக்கழகத்தில், கலைமுதுமாணிப்பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதோடு, 1976இல் கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். அத்தோடு உயர்தகமைக்கான ஆய்வினையும் மேற்கொண்டார். 1978ஆம் ஆண்டுவரை கேரள பல்கலைக்கழகத்திலேயே தனது ஆய்வு முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டார்.

கற்றலோடு அவர் ஆற்றல் முடிவடையவில்லை. கற்பித்தல் பணியிலும் அவர் தன் ஆற்றலை நிரூபிக்கத் தவறவில்லை. கலை முதுமாணி மாணவர்களுக்கு தமிழ்மொழி, தமிழிலக்கிய வரலாறு என்பவற்றையும் போதித்து வந்தார்.

தமிழகத்தின் முன்னாள் கல்வி அமைச்சரும், கோயம்புத்தூர் இராமகிருஷ்ணமிஷன் வித்தியாலய நிறுவனருமான அவிநாசிலிங்கம் செட்டியாரை, 1978ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் சந்தித்தார். கலாநிதி சத்தியமூர்த்தியின் தமிழ்ப்பற்றினையும் அவரின் சேவையினையும் நன்கு அறிந்த செட்டியார் அவரைத்தமிழ்துறையில் சேர்த்துக்கொண்டார். தமக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பினை இறுகப்பிடித்து தன் அயராத உழைப்பாலும், உண்மையான சேவையாலும் உயர்வடைந்து தமிழ்த்துறையின் தலைவரானார். இவரது எழுத்தாற்றல் பலராலும் போற்றப்பட்டது. தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்ட இவரது "சிவலிங்க வழிபாடு" என்ற நூல் சமய இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

1970ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1978ஆம் ஆண்டுவரை கேரள பல்கலைக்கழகத்தில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளில் இவரது ஆழ்மிகு ஆக்கங்கள் வெளிவந்து கொண்டே இருந்தன. 1980 இல் இருந்து 1982 வரை வெளிவந்த அகில இந்திய பல்கலைக்கழகத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்க வெளியீடுகளும் இவர் ஆக்கங்களை வெளியிடத் தவறவில்லை. “அமுதம், செந்தமிழ், இளவேனில்” போன்ற சஞ்சிகைகளுக்கும் இவர் ஆக்கங்களைத் தவறவிடவில்லை. எமது நாட்டு பத்திரிகையான வீரகோசரியிலும் இவரது படைப்பு வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அதுமட்டுமன்றி இவரது கவிதைகளைத் தாங்கி வந்த ஏடுகளாவன, வீரகேசரி, செந்தமாரை, குங்குமம் இந்தியப் பத்திரிகைகளான கலைப்புவனம், தேன்மொழி, பாலை, தேனீ, வஞ்சிநாடு, இளவேனில், தமிழ்ச்சிட்டு, தமிழ்அணங்கு, மாணவர் முழுக்கம், ஞானரகம், க. ச. ட. த. ப. ற. நடை, தொடுவானம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்திய வானொலியிலும் இவர் தன் கட்டுரைகளை வாசிக்கத் தவறவில்லை.

இந்தியாவிலேயே தன் துணையைத் தேடிக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தியவர் தன் தாயாரையும் தன்னோடு இருக்க வைத்துக் கொண்டார்.

“சிலோன்பேராசிரியர் “ என்று அனைவராலும் செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட அந்தக் கலாநிதி - இலங்கையில் இருந்து எவர் தேடிச்சென்றாலும் இன்முகத்தோடு வரவேற்று இதயம் குளிர உபசரித்து அன்போடு அரவணைத்து அனுப்பும் பண்பை மறந்தாரில்லை.

படித் தவனையும், பாமரனையும், தன்னில்
முத்தோனையையும், இளையோனையும் - எவரையுமே
பாகுபாடின்றி அன்போடு “அண்ணா அண்ணா” என்று
அழைக்கும் அந்த உயர்ந்த பண்பாளன் 05 - 01 - 1992இல்
அனைவரையும் அழவைத்து இவ்வுலக பந்தத்தை அறுத்துக்
கொண்டார். தமிழகமும், ஈழமும், தம்பலகாமம் தந்த
தவப்புதல்வனை மறக்கவே முடியாது.

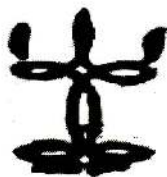
1970ஆம் ஆண்டு நான் திருச்சியில் இருந்த போது
என் இல்லம் தேடி வந்தார். அன்று அவரைக் கண்டேன்.
அதன் பின்

அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய ஆண்டவனைப்
பிராத்திப்போம்.

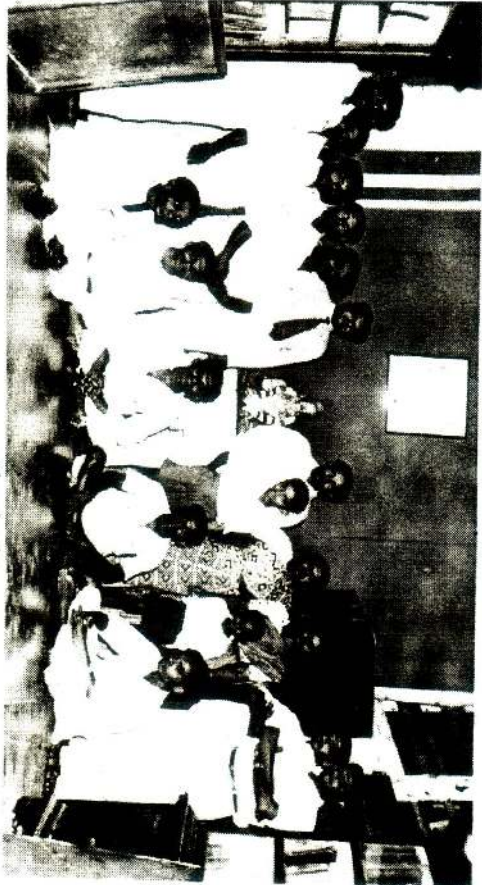
இக்கட்டுரை சிறப்புற பல தகவல்களை தந்துதவிய
அவர் தம் உறவினர் திரு. குகதாசன் அவர்கட்கு என் நன்றிகள்.

21. ஓளாவையார் வீதி,
திருக்கோணமலை.

வீணைவேந்தன்
01 - 12 - 1999

டாக்டர் சாலை இளந்திரையன் தம்பதிகளுடன் திருக்கோணமலை திருவள்ளூர் கழக அங்கத்தினர்கள் 1960

நிபுவனங்கள்:

1. சத்தியபிரபுரம் 2. 7 3. குலவரசிங்கம் 4. சோமனங்குத்தர்
5. மைசூர் 6. நீதிவான் அப்துல் காதிர் 7. 8. 9. 10. 11. டாக்டர் சாலை கிளந்திரையன்,
திருமதி டாக்டர் சாளிணி கிளந்திரையன் மற்றும் அவரது நண்பர்கள் 12. ஆலையாஜா 13. நடராஜா
கிருமணிகள்:

Dr. S. Sathiyamoorthy

CURRICULUM VITAE

.....

Profession :- Professor and Head of the Department of
Tamil, Sri Ramakrishna Mission Vidyalaya
Arts College, Coimbatore 641 020.

Academic Record (1961- 1978)

- I. Pulavar :- Annamalai University, India
 1961 - 1965
- II. P. O. L. :- Annamalai University, India, 1965
- III. B. O. L. :- Annamalai University, India
 1965 - 1967
- IV. M. A. :- Kerala University, India
 (First Class) 1967 - 1969.
- V. Ph. D. :- Kerala University, India
 1969 - 1976.
- VI. Post - Doctoral
 Research :- Kerala University, India- From
 1976 to 12. 01. 1978.

Teaching Experience:-

Five years of post - Graduate teaching experience. As a UGC Research Scholar taught Literature and Philosophy to M. A. Tamil Degree Students for five years.

Teaching Tamil language and literature to the graduate students of Sri Ramakrishna Mission Vidyalaya Arts College, Coimbatore from 18 - 01 - 1978 to till date.

Research Experience:-

Seven years of research experience from 1969 to 1976 as Doctoral Research Fellow in the Department of Tamil, University of Kerala.

Doctoral Dissertation:-

“Philosophic Thought in sangam Literature” Unpublished dissertation of the University of Kerala. 1976. Total pages : V + 447 + XIV + = 466

Publications:-

Altogether 80 in number (List of Publications attached sepearately)

Research papers :- 34

Poems :- 45

Book :- “Sivalinga Vazhipaadu - A Study on Siva - Linga cult Pubilshed M. A. Thesis of the University of kerala - 1969 Total pages XXIV + 111 + XIII = 148 (Review appeared in the Hindu dated 8. 3. 1970)

Ph. D. Supervisor:

Recognised as a supervisor for guiding Doctoral Research Scholars, vide the letter of the Registrar, Bharathiar University, No. 5262 / A3/ 84 dated 04 . 09. 1984

Member of the Doctoral - Committee:-

Acting as a Member of the Doctoral - committee of the University of Madras from 1981, vide the letter of the Controller of Examinations, University of Madras, No. Ph.D./ 2 /81 /1660 dated 9-4-1981.

Talks over All India Radio:-

I. "Thamil Moliy il Kulanthai Ilakkiyam" (Children's literature in Tamil Language) Trivandrum Station, 11 - 03 -1973.

II. Five speeches about Thirukkural in "Naal Oru Kural" (A Kural a Day) Series of talks at Coimbatore station on the following dates
25.8.1982, 31. 08. 1982, 06 .09. 1982,
12. 09. 1982 and 18. 09. 1982.

III. One speech about kamba Ramayana in "Suvai Nalam" (Literary Taste) series of Talks at Coimbatore station on 12. 04. 1983.

தகவல் - குகதாஸ்

தம்பலகாமம்

கவிதாலயம்

(கவிதைத் தொகுப்பு)

வெளியீடு

11